

Giới thiệu Tiểu Thư Dịu Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng

Truyện tình yêu luôn là đề tài hấp dẫn với những tác giả tuổi teen, những câu chuyện vui buồn có đủ, lại có những xúc cảm mà đôi lúc bạn đọc nhận ra mình đã từng trải qua những điều như vậy, những mảnh ghép ký ức đầy màu sắc. Truyện Tiểu Thư Dịu Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng là một truyện mới của tác giả teen, không quá sâu sắc nhưng lại rất gần gũi với bạn đọc.

Nó - một cô bé dễ thương, dịu dàng, không quậy phá, không chơi bời, rất thương gia đình và em gái, chịu theo ý em mình, nhưng chợt một ngày mẹ nó cho nó biết 1 sự thật... nó rất đau khổ... Hân - một người đẹp trai, tính cách thất thường: lúc lạnh lùng, lúc lại dịu dàng...bang chủ bang Leo lớn nhất thế giới ngầm, rất giỏi võ. Khi 2 tính cách khác nhau thì nó và hân sẽ như thế nào khi gặp nhau ??? Những nhân vật chính trong truyện:

Nguyễn Ngọc Linh Anh (nó - Mun): là một cô bé rất xinh đẹp, có mái tóc màu tím đặc biệt, khuôn mặt dễ thương, da trắng mịn, đôi mắt màu tím nốt. Tính cách: hiền lành, hoà đồng, rất thương em gái của mình. Gia đình khá giả, nhưng đi làm thêm vì muốn giúp ba mẹ một tay để nuôi gia đình. Lê Vũ Trí Đăng (hân -Bin): đẹp trai, mái tóc bạch kim. Tính cách: sáng nắng, chiều mưa, trưa râm râm, tối giông bão. Thiếu gia tập đoàn FIDELI về thời trang lớn nhất thế giới.

Đọc truyện để cùng bước vào thế giới tuổi teen đầy màu sắc, đọc để cùng chiêm nghiệm những bài học thú vị, mời bạn cùng theo dõi dõi truyện, và tìm đọc những truyện khác cùng thể loại như: Chuyện Tình Tay Ba Giữa Hai Chàng Hoàng Tử Lạnh Lùng Và Cô Nhóc Ngổ Ngáo, Thiếu Gia Lạnh Lùng Và Tiểu Thư Dễ Thương...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dịu Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Trời hôm nay trong xanh, mát mẻ, những ánh nắng đang cố len lỏi qua những tán cây để chiếu xuống mặt đất, những chú chim sẽ bay qua bay lại trên tán cây...khung cảnh thật trong lành.

Hai đứa bé rất dễ thương đang tung tăng dắt tay nhau đi miệng thì hát một bài hát gì đó ko rõ lời. Đứa bé tóc màu hạt dẻ nắm tay đứa bé tóc tím giật giật:

- Chị ơi. Chị mua kem cho e ăn đi chị_đứa bé chu mỏ nói với chị mình rất dt
- Uk. E đứng đây đợi chị xiu nha, chị đi mua cho e ăn nè_đứa bé kia vuốt tóc e mình nói
- Vâng

Rồi đứa bé chạy qua đường mua kem cho e mình ăn. Hai đứa bé vừa ăn vừa tung tăng dắt tay nhau về nhà.

Vừa vào trong nhà thì đã thấy 1 người đàn bà nét mặt đang rất tức giận

- Hai đứa đi đâu giờ này mới về, có biết mẹ lo lắng ko hả?_người đàn bà vừa nói vừa nắm tay hai đứa bé vào nhà
- Linh Anh, con dắt e đi đâu mà giờ này mới về _ người đàn bà tức giận nói
- Ko phải do chị đâu, mẹ đừng la chị, là do con ko ngoan, con bắt chị dắt đi chơi_đứa bé tóc hạt dẻ nói giúp chị
- Lam Anh con vào đây với mẹ _người đàn bà nói xong kéo tay Lam Anh vào phòng và đóng cửa
- Con có biết mẹ lo cho con lắng ko hả? Lại còn nói giúp cho con nhỏ đó hả?_mỗi 1 chữ hã người đàn bà lại đánh cho Lam Anh 1 cái
- Mẹ đừng đánh con nữa có được ko? Sao lúc nào mẹ cũng chỉ đánh con vậy? Từ trước tới giờ mẹ có bao giờ dẫn con đi chơi ko? Mẹ có phải là mẹ của con ko vậy? Con ghét mẹ_ Lam Anh vừa khóc vừa nói

Ngoài cửa phòng đã có 1 cô bé đã nghe hết mọi chuyện và xông vào cửa quỳ xuống

- Mẹ ơi...ko phải lỗi của Lam Anh đâu mẹ, là do con...tất cả là do con ko tốt...con dẫn e đi chơi giờ này mới về làm mẹ lo lắng...mẹ đừng trách e nha mẹ_Linh Anh khóc nức lên

BỘP

Người đàn bà đã tát Linh Anh(ác quá)

- Hừ. Mày còn nói được à...

- Con ghét mẹ_Lam Anh nói rồi nắm tay Linh Anh chạy ra khỏi nhà

Hai cô bé chạy tới công viên và ngồi đó

- Lam Anh à. Hay chúng ta về nhà đi, chắc mẹ đang lo cho mình lắm đó_Linh Anh lo lắng

- Hừ. Mẹ lo cho mình mà mẹ đánh mình như vậy ư? Bây giờ e sẽ đi tìm mẹ ruột của mình_Lam Anh nói rồi đứng dậy kéo tay chị mình đi

- Em đi đâu để tìm mẹ?_Linh Anh

- Nhà cô Vân_Lam Anh

Cốc...cốc...cốc

- Ai vậy?_1 người đàn bà trông rất sang trọng bước ra

- Cháu chào cô ạ_đồng thanh tập 1

- À. Là Linh Anh với Lam Anh à, trẻ rồi 2 cháu đến đây làm gì? Vào nhà đi

- Vâng ạ_đồng thanh tập 2

- Hai cháu uống nước đi, hai cháu đến đây làm gì?

- Cháu đến là muốn hỏi cô có biết mẹ ruột của cháu ko ạ?_Lam Anh

- Sao cơ? Mẹ ruột của cháu ở nhà cơ mà_cô Vân ngạc nhiên

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dạng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

- Đó ko phải mẹ cháu. Cô biết mẹ cháu đúng ko ạ?_Lam Anh hỏi tiếp, này giờ Linh Anh vẫn im lặng

- Hơ...à...ờ...các cháu đợi cô 1 chút_cô Vân lắp bắp và chạy vào phòng lấy dt gọi cho ai đó

- Lam Anh à, hay chúng ta về đi_Linh Anh lo lắng

- Ko sao đâu, em phải tìm mẹ_Lam Anh kiên quyết

2phút sau

- Chào chị Vân, em xin lỗi đã làm phiền_mẹ của tụi nó

- Uk ko sao đâu_cô Vân cười

- Hai đứa về nhà ngay cho mẹ_mẹ nó tức giận lôi tay hai đứa bé về

- Mẹ bỏ tay con ra đi, con phải tìm mẹ của con_Lam Anh giằng nãy buông tay mẹ ra

- Lam Anh mẹ là mẹ của con cơ mà.

- Mày...chính mày...mày dám dắt con tao đi tìm mẹ ruột của nó ư? Tao chính là mẹ ruột của nó. *BỘP*Mày cút đi, tao ko muốn thấy mặt mày nữa, tao nuôi mày khôn lớn để bây giờ mày phản bội tao sao? Hà?_mẹ nó nói rồi tát nó 1 cái rõ đau

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dạng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

- Mẹ ơi...hức...con ko phải vậy..._Linh Anh nói trong tiếng nức

- Mà muốn tìm mẹ mày đúng ko? Mày ở đây mà tìm mẹ mày. Đứng về nhà với tao nữa. Lam Anh về nhà với mẹ nào_mẹ nó nói xong rồi nắm tay Lam Anh kéo về

Lam Anh đột nhiên bị mẹ kéo nên lên tiếng:

- Ô...mẹ ơi...chị Linh Anh...

- Con hãy nghe mẹ nói này. Thật ra Linh Anh ko phải chị em song sinh với con. Nó ko phải là chị con. Còn nữa chính ba nó đã giết ba của con. Con nghe rõ chưa Lam Anh_mẹ nó tức giận nói với Lam Anh rồi kéo đi

- Mẹ ơi...mẹ đừng bỏ con...mẹ...con xin lỗi...đừng bỏ con...mà...

Trời cũng bắt đầu mưa to, mẹ nó, em nó cũng đã đi rồi, ko còn ai bên cạnh nó lúc này, nó đứng chờ vợ giữa dòng người đang vội vã đi về trong cơn mưa, nó cô đơn, nó buồn lắm, những giọt nước mắt vẫn rơi hoà vào cùng những giọt mưa, bây giờ nó nên đi đâu? nó đâu còn chỗ nào để mà đi cợ chứ. Nó vẫn đứng đó mặc cho những giọt mưa vẫn rơi trên người nó, \"Linh Anh ko phải chị em song sinh của con\", \"mày cút đi\", \"chính ba nó đã giết ba của con\"...những câu nói đó vẫn cứ văng vẳng trong đầu nó. Tại sao lại là nó? Ko phải là ai khác? Lạnh thì rất lạnh nhưng trong tim nó còn đau hơn gấp ngàn lần. Nhưng tại sao bây giờ mẹ nó với nói cho nó biết? Muốn hành hạ nó? Lại còn để cho nó chung sống với đứa em mà nó yêu thương hết mực??? Nó mệt mỏi, nó đau đớn, nó hoang mang lắm. Nó đã ngã trên đường vì lạnh và khóc quá nhiều...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

----- 8 năm sau -----

- Ko...ko phải...mẹ đừng bỏ...con...MẸ ỒI

Trên chiếc giường màu xanh sang trọng, có một cô bé rất dễ thương mặc chiếc váy màu xanh đang sợ hãi run lên và mồ hôi ướt đầm trên mái tóc màu tím đã bết lại và đỏ chính là nó-Hoàng Nhã Linh Nhi (cái này Moody giải thích sau ạ)

- Mun...Mun à...là mẹ đây...con đừng sợ_ người phụ nữ sang trọng hốt hải chạy vào lau mồ hôi trên trán nó

- Mẹ ơi...con sợ lắm_nó tỉnh dậy ôm chặt lấy mẹ nó

- Được rồi. Con đừng sợ. Có bame ở đây. Ngoan._ mẹ nó vuốt mái tóc của nó dỗ dành

---Trở về 8 năm trước---

Lúc nó ngã xiêu đã được mọi người đưa đến bệnh viện và sau đó nó được đưa đến cô nhi viện. Vì bà Ngân-mẹ nó bây giờ ko có con nên đã đến đưa nó về nuôi, bà Ngân biết về quá khứ của nó vì thế bà thương nó như con ruột của mình vậy.

Nó-từ cái ngày đó xảy ra thì nó đã trở thành 1 con người khác, nó lấy tên là Hoàng Nhã Linh Nhi. Nó ko còn vui vẻ hay cười như xưa mà giờ đây nó là một tiểu thư 16t và chỉ mang những nụ cười gượng gạo mà nó cố tạo ra. Hiện tại nó sống với mục đích...(bí mật ạ). Pame nó quản lí tập đoàn NLA lớn thứ 2 TG về thời trang

Nó sẽ ntn khi thân phận nó là một tiểu thư? Vậy còn Lam Anh? Sau 8 năm ko gặp nhau thì cô ấy thay đổi ntn? Các bạn hãy đón đọc những chap sau nhé! Và nhớ cho mình ý kiến ạ^^

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 5

Trời hôm nay rất đẹp ánh sáng nhẹ nhàng chiếu trên khuôn mặt trắng mịn của nó. Nó mặc một chiếc váy màu vàng nhạt đang ngồi trên cái xích đu nhâm nhi ly capuchino trông nó như một thiên thần. Hôm nay nó dậy sớm bởi vì kí ức đó lại quay về nên nó ko ngủ được. Đang ngồi ngắm vườn hoa tulip thì cô người hầu chạy ra:

- Thưa tiểu thư phu nhân cho gọi tiểu thư vào ạ.

- Dạ chị vào trước đi, em sẽ vào liền.

Nói xong nó cũng đi vào nhà. Trong phòng khách có một người phụ nữ sang trọng đang ngồi trên ghế xem tivi, thấy nó vào bà tắt tivi rồi quay sang vuốt mái tóc màu tím của nó:

- Con vẫn còn gặp ác mộng sao? _ nét mặt bà lo lắng nhìn nó

- Dạ, mà mẹ gọi con có gì ko ạ? _ nó nói chuyện khác để trấn an mẹ

- À mẹ muốn ngày mai con đi học.

- Vâng. Vậy con học trường nào ạ?

- Con học trường Sunny, ở đó sẽ có anh hai chăm sóc cho con, mẹ muốn con có nhiều bạn bè hơn_ bà nhìn nó mà trong lòng rất buồn

- Dạ, mẹ yên tâm, con sẽ tự chăm sóc cho bản thân mình mà, bây giờ con lên phòng để chuẩn bị ạ _ nó nói để cho bà yên tâm

- Uk con lên đi _ bà nói rồi hôn lên mái tóc nó

Nó đi lên phòng và vào phòng tắm bật nước lên cho dội hết những nỗi buồn của nó. Ngày mai sẽ là một ngày mới với nó...

Nó đi xuống lầu chào mẹ rồi vào sân lấy chiếc lamborghini màu trắng của mình phóng thẳng đến trung tâm thương mại Melody lớn nhất thành phố (e chém đây ạ). Nó cất xe rồi đi thẳng lên tầng bán đồ dùng học tập trong bao nhiêu con mắt hình trái tim của các chàng trai và ánh mắt hình viên đạn của các cô gái. Hôm nay trông nó rất nữ tính với áo crop top màu đen và váy xoè màu hồng nhạt, đi đôi giày búp bê có đính đá, mái tóc màu tím được nó thắt con rít và để sang 1 bên. Nó mua được rất nhiều thứ dễ thương ở tầng này, sau đó nó đi mua sắm, nó đi rất nhiều dang hàng nhưng ko lựa được cái nào cả, nó đi sang dang hàng váy, nó dừng lại ở 1 cái váy màu trắng sát nách có đính 1 hàng đá ở cổ, ở eo có dây thắt lưng trông rất dễ thương, nó gọi chị nhân viên:

- Chị ơi lấy cho em/tôi cái váy này_ bỗng có 1 giọng nói cất lên cùng nó

Nó nhìn sang thì thấy một cô gái rất đẹp có mái tóc màu vàng xoã ra, mặc cái váy màu đỏ nhìn rất quyến rũ, gương mặt như búp bê cũng đang nhìn nó. Còn cô gái kia khi nhìn nó thì thấy rất ngạc nhiên vì nó có khuôn mặt thiên thần, đôi mắt màu tím u buồn nhưng trong sáng, cô gái vừa nhìn là đã thấy thích nó muốn làm bạn với nó.

- Thôi cô lấy đi_ đồng thanh tập 2

- Ở trong kho của trung tâm vẫn còn một cái váy như vậy nhưng màu tím chị sẽ lấy cho các em xem_ chị nhân viên thấy vậy liền giải vây

Chị nhân viên đi thì cô gái kia quay sang nó nở nụ cười thân thiện:

- Chào bạn, mình là Ngọc Hân, mình làm bạn được chứ, bạn tên gì? _ cô gái luôn 1 tràng và giờ tay ra

Nó nhìn cô gái kia thân thiện mà có nét gì đó tình nghịch, nó cũng muốn có 1 người bạn nên nó đã đồng ý:

- Uk, mình là Linh Nhi_ nó cười và giờ tay ra bắt tay cô bạn kia

- Chút...Woa...tên bạn hay quá bạn cũng dễ thương nữa, mình sẽ làm bạn thân nhé, bạn có thể gọi mình là Sam_ cô gái kia mừng rỡ hôn lên má nó 1 cái

- Uk vậy bạn gọi mình là Mun nhé_ nó cười tươi, nụ cười của nó ko phải là ngượng ngạo mà là nụ cười thoải mái, xem ra cô bạn của nó rất dễ thương thì phải.

Bọn nó đứng nói chuyện mà ko biết chị nhân viên đứng đó lúc nào, chị nhân viên lên tiếng:

- Đây là váy của hai em_ chị nhân viên đưa cho nó váy màu tím và Sam váy màu trắng

- Em cảm ơn_ đồng thanh

Nó và Sam nhận váy rồi nó quay qua nói với Sam:

- Sam bạn đi ăn với mình nha

- Ok baby ko hối hận nhé_Sam nháy mắt tình nghịch

Nó và Sam xuống tầng bán đồ ăn...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Giới thiệu nhân vật

- Lê Vũ Ngọc Hân (Sam-16t): em hân, là một cô gái dễ thương, cá tính, có mái tóc màu vàng, xem nó như người chị của mình vậy, gia thế chắc mọi người cũng biết ạ.

- Hoàng Gia Bảo (Rian-18t): anh trai nó, đẹp trai, có hôn ước với Sam (nó ko biết ạ), nó ko phải là em nhưng anh rất thương nó, anh biết về quá khứ của nó.

- Vũ Minh Lâm (Kan-18t): bạn của hân, Sam và Rian, cũng đẹp trai ko kém, lầy nhăng, thiếu gia tập đoàn Minh Vũ lớn thứ 3 TG.

--Tại tầng ăn nhanh--

Nó và Sam chọn cho mình 1 cái bàn gần cửa sổ

- Hai em ăn gì?_chị nhân viên hỏi

- Lấy cho em 2 kem vani, 3 kem dâu, 1kem dừa, 2 kem bạc hà_Sam nói với chị nhân viên làm bà ghi ko kịp nhỏ đọc (t/g: chị là heo?; Sam: mi chán sống hơ? *dơ nắm đấm*; t/g: dạ thôi em còn yêu bame lắm ạ *xách dép chạy*)

- Kem sôcôla nha chị_nó

Nó với Sam lại nói chuyện vui vẻ với nhau, chị nhân viên bê một khay kem ra:

- Kem của các em đây, ăn ngon miệng nhé

- Cảm ơn chị_nó và Sam cười khiến cho chị nhân viên cũng đỏ mặt (ghê thiệt)

Nó và Sam bắt đầu ăn phần kem của mình. Sau khi ăn xong bọn nó tạm biệt, ai về nhà người nấy. Nó tắm xong rồi lên giường ngủ. Nó suy nghĩ ngày mai sẽ ntn? Lam Anh sao rồi? Có sống tốt ko? Nó cũng ngủ đi lúc nào ko hay...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

--Sáng hôm sau--

Trời hôm nay trong lành, ánh sáng từ ngoài cửa sổ chiếu vào trong phòng, những chú chim hót riu rít như đón chào ngày mới. Ngày hôm nay là ngày nhập học nên nó dậy sớm để chuẩn bị.

Trong phòng VSCN nó bước ra như một thiên thần. Nó nhìn vào gương, đồng phục trường nó cũng đẹp lắm, miêu tả chút về đồng phục trường nó ạ: áo sơ mi tay dài được nó xắn lên tới khuỷu tay, trên cổ có 1 cái nơ màu hồng nhạt, ở ngoài là áo khoác ghile màu hồng nốt nó ko gài cúc, váy cũng màu hồng đến đầu gối (hijđo t/g thích màu hồng ạ). Tóc nó được cột lên cao bằng 1 cái nơ màu hồng (cho đồng bộ), phía đuôi thì uốn xoắn, để mái ngố, mang giày converse, nó y như 1 công chúa. Nó nhìn vào gương mỉm cười hài lòng rồi đeo cặp da đen xuống nhà.

Nó xuống thì thấy pame nó đang ngồi ở bàn ăn, nó mỉm cười rồi chạy lại hôn má pame nó:

- Con chào pame
- Uk con ngồi xuống ăn sáng rồi đi học luôn_ pa nó nhìn nó cười hiền
- Con gái mẹ hôm nay đẹp quá_ mẹ nó khen
- Mẹ..._nó nhìn mẹ đỏ mặt
- Thôi 2 mẹ con ăn sáng đi_ pa nó nói chuyện khác để chữa ngượng cho nó

Ăn sáng xong rồi nó ra ngoài sân nhờ quần gia chờ đi học.

Nó ngồi trong xe nhìn ra ngoài cửa, khung cảnh thật tập nập, vội vã... Nó đã thấy trường nó ở phía trước có bảng tên trường SUNNY to đùng ngay trước cổng. Xung quanh toàn là những chiếc xe hơi đời mới do quần gia chờ đi học hay tự lái... Bác quần gia dừng xe trước cổng:

- Tiểu thư đi học vui về nhé!

Nó cười hiền nhìn bác:

- Vâng. Cảm ơn bác.

Nói rồi nó vào trường trước những con mắt ngưỡng mộ, ghen tị của các học sinh

- Woa...hs mới sao? Dễ thương quá_ hs nam 1
- Học lớp 10 sao? Xinh thật_ hs nam 2
- Tóc màu tím kìa, yêu mắt rồi_ hs nam 3
- Xui...nó mà xinh nổi gì?_ hs nữ 1
- Ý nhà giàu mà chảnh à_ hs nữ 2
- Tao còn đẹp hơn nó nhiều_ hs nữ 3 (dạ chị này đang ảo tưởng sức mạnh)
- Bà xem lại bà đui, ko bằng 1 góc của người ta nữa_ hs nam 2 (*vỗ tay*)

...bla...bla...

Nó chỉ cười gượng (mà khiến cho cả đám xịt máu mũi kìa bà) rồi đi tham quan trường. Giờ nó mới để ý trường nó rất rộng, có 5 khu gồm: khu A là hội trường dành cho những cuộc thi về văn hoá, khu B là khối lớp 10, khu C là khối 11, khu D là khối 12, khu E là khu thể thao và các môn học năng khiếu và một canteen rất rộng (khối 10,11,12 chung luôn ạ). Giữa sân trường là một đài nước rất to, phía sau trường có một cánh đồng hoa tulip đủ màu cái này nó rất thích. Đồng phục trường nó thì nữ lớp 10 là màu hồng, lớp 11 là xanh, lớp 12 là đỏ, nam lớp 10,11,12 đều là quần màu xanh đen, áo có cravat và áo khoác ngoài cũng xanh đen.

Nãy giờ tham quan nó đã mất 15\ nên bây giờ nó đi lên phòng hiệu trưởng để nhận lớp. Nó vừa quay đi thì ngoài cổng có 3 chiếc BMW đen bóng chạy vào. Sân trường lại 1 lần nữa náo nhiệt bởi tiếng hét rất là \"nhỏ\" của toàn thể hs trong trường

- AAAAAAAAAAAAA...
- BRK đến rồi (BRK là nhóm của tụi hần gồm Bin, Rian, Kan)
- Hoàng tử của lòng em (oẹ...oẹ..)
- Anh Đăng đẹp trai
- Anh Bảo yêu dấu
- Thôi bà anh Bảo là của Hân đó, bà coi chừng
- Vậy anh Lâm đẹp trai của em
- Của mày hồi nào?
- Hừ..
- Ngọc Hân dễ thương quá đi

- Người ta là hoa đã có chủ rồi đó

...bla...blô...vân vân..và...mây mây..

Mấy chàng nhà ta chỉ biết cười tươi rồi kéo nhau lên lớp tránh cái đám hám trai kia. Dưới sân trường biết bao nhiêu người xịt máu mũi và ngất lảm sà, xem chừng hôm nay bệnh viện lại đông khách rồi..

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

---Tại phòng hiệu trưởng---

Cốc...cốc...cốc

- Mời vào _giọng nói uy nghiêm của hiệu trưởng vang lên

Nó mở cửa bước vào phòng hiệu trưởng, nhưng ông vẫn cúi xuống bàn làm việc mà ko ngược nhìn lên

1s

2s

3s

...

5s

- Hix...hix... Bác ko thương con nữa sao? _nó rung rung nước mắt

Lúc này ông hiệu trưởng với ngẩng mặt lên, khi nhìn thấy nó ông ngạc nhiên:

- Ủa là Nhi sao? Con đến đây lúc nào vậy?

- Huhu...Con đến này giờ được 5\' rồi hoá _nó khóc to hơn (chàì ai mới 5s mà bả bảo 5\'=_=)

- Thôi nín đi. Bác xin lỗi. Bác bận quá nên ko để ý._ông hiệu trưởng vuốt tóc nó

- Hehe...ko sao đâu ạ. Con đến đây để hỏi bác con học lớp nào? _nó cười tươi (mới này khóc giờ cười tươi ~_~)

- Uk con học lớp A vip đó, anh trai con cũng học lớp đó _ông hiệu trưởng nhìn nó thay đổi thái độ mà mắ cười (à, giải thích tí ạ: trường Sunny có 1 lớp dành cho những học sinh giỏi và gđ có thể lực, ko quan trọng tuổi, nên với có anh nó ạ)

- Vâng vậy con lên lớp đây. Bye bye bác. Chút..._ nó tạm biệt và hôn má ông hiệu trưởng rồi chạy đi

- Cái con bé này... _ông HT nhìn nó lắc đầu và nở nụ cười hiền

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

---Tại lớp A vip---

Nó đang đứng trước cửa lớp A vip nhìn vào trong. Gì đây??? Đây là lớp chọn sao trời?? Trong lớp như 1 bãi chiến trường, người thì ngủ, người nghe nhạc, chơi game, nói chuyện, thậm chí còn có cả đánh nhau, lấy giấy ném nhau... (trừ 4 người bàn cuối ra thôi ạ) Nó tròn mắt nhìn vào cái lớp mà được

gọi là A vip này...Nó đang ngạc nhiên thì nghe thấy 1 giọng nói uy nghiêm vang lên quay lại đằng sau thì thấy 1 người phụ nữ nét mặt hiền lành nhưng nghiêm nghị, thấy nó quay lại nên cô lên tiếng:

- Em là hs mới?

- Vâng em chào cô _nó lễ phép

- Uk vậy đợi cô, cô vào ổn định lớp rồi em vào nhé _cô hài lòng nhìn nó nói

- Dạ

Râm

- Các em trật tự _cô lấy cây thước gõ xuống bàn và nói giọng uy nghiêm. Mọi người đều lập tức ổn định chỗ ngồi. Cô mỉm cười hài lòng rồi nói tiếp:

- Hôm nay lớp chúng ta có bạn mới.

Các hs trong lớp bắt đầu bàn tán:

- Là nam hay nữ vậy ta?

- Vào được lớp này chắc chắn ko tầm thường.

-...

Tiếng xì xầm bắt đầu lớn hơn

Râm

Cô giáo gỡ thước lên bàn lần nữa và liếc nhìn đám hs phía dưới, cả lớp im bật, ko nói 1 lời đến nỗi con ruồi bay qua cũng nghe thấy (cô này rất hiền nên lớp với nghe lời như vậy đấy ạ)

- Tốt. Em vào lớp đi.

Nó bước vào trước bao nhiêu con mắt ngạc nhiên (vẫn trừ 4 người bàn cuối ra), cuộc bàn tán lại bắt đầu nổi lên:

- A hình như bạn nữ hồi nãy đứng trước cổng trường đó

- Uk ko ngờ lại vào lớp này

- Sẽ trở thành hotgirl sớm thôi

-...

Gvcn lại nhìn 1 lượt xuống lớp, lúc này cả lớp im phăng phắc, ko còn 1 tiếng động nào cả

- Em giới thiệu đi _Gvcn nhìn qua nó nói

- Chào các bạn mình là Hoàng Nhã Linh Nhi gọi Mun cũng được, rất vui được làm quen với các bạn, các bạn giúp đỡ mình nhé _nó giới thiệu rồi cười làm cho cả lớp thấy nó dễ mến (dạ lớp này ko mê trai đẹp gái xinh, lại còn rất hoà đồng)

Xẹt *Xẹt*

Hai người ngồi ở bàn cuối chợt có ý nghĩ \"sao cái tên này quen thế nhỉ?\" và thế 2 người cùng ngẩng đầu dậy và bắt gặp khuôn mặt đó, ngạc nhiên cùng thốt lên:

- Nhi/Mun _đồng thanh tập 1

Lúc này 2 người còn lại cũng đã ngồi dậy nhìn lên trên nơi nó đứng suy nghĩ \"sao 2 đứa này ngạc nhiên thế?!\", 2 người kia lại tiếp tục:

- Sao bạn/em ở đây? _đồng thanh tập 2

- Sam, anh hai _nó bước xuống chỗ 2 người kia đang ngồi và nở nụ cười, cũng có phần ngạc nhiên vì cô bạn nó mới quen hôm qua lại học ở đây (nó biết anh nó học ở đây rồi ạ)

- Anh hai? _bây giờ là 4 người đồng thanh

- Mà có em gái sao Rian? _hắn quay sang hỏi Rian với ánh mắt ngạc nhiên

- Uk_anh tỉnh bơ đáp

Gvcn thấy tình hình có vẻ ko mấy khả quan nên lên tiếng cắt đứt cuộc nói chuyện:

- Thôi vào lớp rồi các em về chỗ đi có chuyện gì để tí ra chơi nói, Linh Nhi em ngồi chung với Đăng nhé

- Vâng ạ. Mà Đăng là ai vậy cô?_nó ngơ ngác hỏi gvcn

Râm

Mọi người té ghé vì câu hỏi hết sức là ngây thơ của nó.

- Là tôi_ hấn trả lời thay gv

Bọn nó vào chỗ ngồi, gvcn chủ nhiệm lên tiếng:

- Được rồi chúng ta học thôi.

Hấn quay sang nó mở lời:

- Chào em tôi là Lê Vũ Trí Đăng có thể gọi là Bin, tôi là bạn của anh hai em, rất vui được làm quen.

- À vâng chào anh em là Hoàng Nhã Linh Nhi, gọi là Mun, rất vui được làm quen_nó cười tươi chào lại hấn

- À...Uk...em là bạn của Sam sao?_hấn ngẩng ra trước nụ cười của nó rồi nhanh chóng chuyển sang chuyện khác (mê chị rồi anh ơi)

- Dạ em với Sam tình cờ gặp nhau trong lúc mua váy ở trung tâm Melody rồi 2 đứa làm bạn_nó.

- Uk anh là anh hai của Sam

- A thật sao?_nó ngạc nhiên

- Uk_hấn cảm thấy nó là 1 cô bé rất thân thiện lại hiền lành nên cảm thấy rất mến nó.

---Bàn của Sam và Rian---

- Anh/em_đồng thanh tập 1 (2 anh chị này rất thích đồng thanh thì phải)

- Em/anh nói trước đi_đồng thanh tập 2

- Uk vậy em nói trước. Anh là anh hai của Mun sao?_Sam thấy vậy nên nói trước

- Uk_anh

- Em hết rồi. Anh nói đi

- Em quen Mun sao?_đến lượt anh hỏi

- Dạ em quen Mun trong lúc mua váy ở trung tâm Melody rồi 2 đứa làm bạn.

- Uk.

Nói xong mỗi người làm 1 việc hấn thì ngồi nghe nhạc rồi nhìn ra cửa sổ, nó ngồi đọc sách, Sam với Rian ngồi chơi game, Kan thì ngồi nhắn tin với mấy em nào đó rồi tùm tùm cười...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Reng...reng...reng

Cuối cùng giờ ra chơi cũng đã đến trong sự chờ đợi của các hs, Sam chạy lại chỗ nó kéo nó xuống cắntin:

- Mun xuống cắntin với mình nhé.

- Uk

- Anh Rian, anh Kan, hai đi ko?_Sam quay qua hỏi tụi hấn

- Ok

Hôm nay cắntin đông lạ thường vì sự có mặt của BRK và công chúa Sam cùng với 1 cô gái như thiên thần đã khiến cho các hs đổ xô xuống cắntin. Cùng lúc đó cả bọn (t/g sẽ gọi tụi nó và tụi hấn là cả bọn luôn nhé) cũng đang đi vào cắntin và chọn cho mình một cái bàn trong góc với sự hồ hết của m.n

- Woa...BRK kia, có cả Sam dt, còn con nhỏ kia là ai?

- Uk nhỏ đó là ai mà đi chung với BRK và công chúa chứ? Nhưng nó xinh thật.

- Nghe nói nó học lớp A vip đó? Chắc thân phận ko tầm thường đâu? Đừng đụng vào.

- Xùy. A vip thì là gì chứ? Nó mà bám theo BRK là ko yên với Tina đâu...

-...

Nó nghe thấy hết mấy câu nói đó, nó bỏ qua nhưng nó thắc mắc Tina là ai chứ? Đang suy nghĩ thì Kan lên tiếng cắt đứt dòng suy nghĩ của nó:

- Chào em anh là Vũ Minh Lâm, gọi Kan nhé, là bạn của thằng Rian, rất vui được làm quen_Kan nháy mắt với nó làm cả đám ngoài kia nhìn nó với ánh mắt ko thể nào \"thần thiện\" hơn

- Hi...chào anh, chắc anh biết em rồi chứ_ nó cười đáp lại anh

- Chấm dứt màn tình cảm lại đây nhé. Anh đi mua đồ ăn đi Kan_Sam chen vào

- Uk em ăn gì?_Kan nhăn mặt nhìn Sam với ánh mắt cún con

- Um...để xem...à lấy em 2 cái sandwich, 1 hamburger, 1 kem vani, 1 coca...um...vậy thôi_ Sam làm luôn 1 lèo khiến cho Kan mặt mày tái mét

- Coi như hôm nay mình vẫn còn hên_Kan lăm bằm

- Kan anh nói gì vậy? Nói to lên coi?_ Sam nhìn Kan mà cười thâm trong bụng

- A ko có gì_Kan cười tươi rồi quay sang nó- em ăn gì Mun?

- Sandwich và capuchino ạ_ nó

- Mà?_Kan quay sang hỏi hấn

- Cafe đen

- Vậy thằng Rian đi lấy thức ăn với tao_ nói rồi Kan kéo Rian đi ko để cho anh kịp trả lời

Khi 2 người kia đi lấy thức ăn thì nó quay sang hỏi Sam:

- Sam, Tina là ai vậy?

- Sao bạn lại hỏi nó?_ Sam nhú mày nhìn nó

- À ko có gì, bạn trả lời mình đi.

- Tina tên thật là Nguyễn Ngọc L...

- Có đồ ăn rồi đây. Mọi người ăn đi_Sam đang nói thì Kan từ đâu mang đồ ăn ra làm Sam quên luôn nói chuyện với nó (t/gham ăn quá mà; Sam cưng lại nói gì nữa đoá * mặt hăm hăm*; t/g: a ko có gì hi hi*đồ mỡ hôi*)

- Em cảm ơn_nó và Sam đồng thanh

Vừa ăn xong cũng là giờ vào lớp cả bọn kéo nhau lên học những tiết còn lại trong sự mệt mỏi...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11

Reng...reng...reng

Tiếng chuông thứ 2 trong ngày kết thúc buổi học, bọn nó và bọn hấn kéo nhau ra về, Kan thì hẹn em nào đó vừa ra về là tạm biệt cả bọn rồi đi luôn, Mun thì đi với Rian luôn rồi, bây giờ còn lại mỗi hấn và nó, hấn liên tiếng:

- Để tôi chở em về.
- A vậy làm phiền anh rồi. -nó nhìn hấn ngại ngùng
- Ko sao cùng đường mà.

Nó và hấn đứng nói chuyện mà ko thấy ánh mắt ngạc nhiên của một người đang nhìn về phía bọn nó đứng suy nghĩ \"nhìn người con gái đó trông có gì rất giống người đó, mà chắc ko phải đâu, mình nhìn nhầm thôi, làm sao có thể ở đây được chứ\" người đó đứng lắc đầu để gạt suy nghĩ ra khỏi đầu nhưng ánh mắt vẫn hướng về nó và hấn.

Nó và hấn đi ra chiếc xe BMW đen bóng rồi phóng về nhà trong ánh mắt ghen tị của nhiều người.

Trên xe không khí im lặng bao trùm cả không gian. Nó thì nhìn ra ngoài cửa ngắm cảnh vật xung quanh, còn hấn tập trung lái xe lâu lâu lại quay sang nó mỉm cười. Bất chợt hấn lên tiếng cắt đứt ko khí im lặng đó:

- Em đói chưa? Tôi chở em đi ăn.
- Hà...à...vâng...em cũng hơi đói. -nó giật mình nhưng nhanh chóng trả lời hấn
- Uk em muốn ăn ở đâu? -hấn hỏi
- Ừm...tùy anh ạ.- nó suy nghĩ 1 hồi rồi buông ra 1 câu

Nói rồi hấn chở nó đến nhà hàng Sweet chuyên về những loại bánh ngọt nổi tiếng vì hấn biết nó thích ăn bánh.

Hấn cất xe rồi cùng nó vào nhà hàng trong ánh mắt ngạc nhiên, ngưỡng mộ, ghen tị...của những người trong nhà hàng. Nó và hấn ko quan tâm nên đi thẳng vào 1 cái bàn trống trong góc.

Mấy bà nhân viên khi thấy hấn vào thì nhanh chóng sửa sang lại quần áo rồi trang điểm để cho hấn đẹp ý đến mình. Rồi 1 người được coi là đẹp nhất trong số đó tự tin ưỡng ngực đi đến bàn nó đứng sát vào hấn để khoe vòng 1 của mình nhẹ nhàng nói:

- Hai em ăn gì?
- Em ăn gì?- hấn ko quan tâm đến cô nhân viên kia mà quay sang khỏi nó làm bà tức lộn ruột
- Ừm...bánh Black Forest, bánh Macaron.- nó lật thực đơn rồi trả lời
- Bánh Sachertorte.
- Hai em chờ chút nhé.- bà nhân viên đi vào còn ko quên nháy mắt với hấn làm hấn nổi da gà

Mấy phút sau có một anh chàng bê bánh ra và mỉm cười nói:

- Chúc quý khách ăn ngon miệng.
- Cảm ơn.-hấn và nó đồng thanh rồi nó cười nhẹ khiến cho anh chàng kia đơ vài giây nhìn nó ko chớp mắt nhưng hình như có cái gì đó lạnh lạnh thì phải, quay sang thấy hấn đang nhìn mình chằm chằm nên lật đặt đi vào trong.

Hấn và nó bắt đầu ăn phần bánh của mình. Lâu lâu lại nhìn sang nó trông nó ăn như 1 con mèo rất đáng yêu hấn nghĩ \"nó cũng thú vị lắm chứ\" rồi ngòai cười 1 mình, mấy người xung quanh nhìn hấn mà tiếc: chặc...chặc...đẹp trai mà bị khùng (tội anh quá *lắc đầu*)

Ăn xong hấn chở nó về nhà, tạm biệt nó rồi chạy thẳng đến bar Leo.

Còn nó sau khi về nhà là phóng thẳng lên phòng tắm rồi lên giường đi ngủ. Vừa nằm 1 lúc thì nó cũng đi vào giấc ngủ trên môi nở nụ cười nhẹ...

Ngày đầu tiên đi học của nó cũng ko tệ nhĩ, rất vui là đằng khác.

Còn người có cái tên Tina thật sự là ai? Có quan hệ gì với nó? Mọi người hãy đọc những chap sau để biết thêm nhé...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Một ngày nữa lại bắt đầu. Hôm nay là ngày thứ hai nó đi học ở trường Sunny. Nó dậy rồi vào phòng tắm làm VSCN. Nó đứng trước gương nhìn mình mỉm cười hài lòng rồi xuống lầu ăn sáng.

Hôm nay nó tự đi xe đến trường. Nó vừa vào sân cất xe thì cũng có 3 chiếc BMW chạy vào, hấn bước ra từ chiếc màu đen, Sam và Rian chiếc màu trắng, Kan màu đỏ cũng là màu nổi nhất trong 3 chiếc (3 người này ở chung 1 căn biệt thự ạ).

Thấy nó xuống xe Sam tí tòn chạy lại nắm tay nó:

- Chào Mun mình cùng lên lớp nhé.
- Uk. Chào mấy anh.- nó nói rồi quay qua chỗ bọn hấn chào rồi cười nhẹ trước thái độ của Sam

Hấn, Rian, Kan chưa kịp trả lời thì Sam đã kéo nó lên lớp để lại 3 anh chàng đang ngạc nhiên ko biết chuyện gì đang xảy ra, nhìn xung quanh thì ko thấy 2 đứa nó đâu cả chỉ còn lại 1 đám hám trai đang bu xung quanh. Bọn hấn mỉm cười rồi chuồng nhanh lên lớp trong sự tiếc nuối của đám kia (đẹp wá cũng khổ =_=)

Lên lớp thì bọn hấn thấy mọi người đang bu quanh một cái bàn ở cuối lớp, 3 người đều có 1 suy nghĩ "\ đó chẳng phải là bàn của Nhi sao?". Ko chần chừ gì họ đi thẳng xuống cuối lớp, nghe thấy tiếng nói rất quen thuộc của nó vang lên:

- L..am A..n..h là...là em sao??- nó run rẩy nói
- Tại sao chị lại ở đây? Há?-Lam Anh hét lên
- Chị...chị...-nó run sợ
- Có chuyện gì vậy?-hấn thấy nó run sợ nên lên tiếng hỏi
- Anh Đăng...-Lam Anh ngạc nhiên khi thấy hấn xuất hiện
- Tôi hỏi: Cô đang làm gì vậy??-hấn gặng từng chữ
- Em...em..-Lam Anh ngập ngừng
- Anh hai có chuyện gì mà ồn ào vậy?-Sam từ ngoài cửa chạy vào thấy ồn ào nên hỏi hấn. Tại này giờ nhò vào WC nên ko biết
- Mun pà bị sao vậy?-Sam thấy nó hoảng sợ nên chạy lại chỗ nó
- Mình ko sao đâu bạn đừng lo-nó cười để cho Sam yên tâm
- Cô đang làm gì em gái tôi?-Rian bây giờ với lên tiếng hỏi với giọng lạnh lùng
- EM...G...Á..I..-Lam Anh ngạc nhiên

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Reng...reng...reng

Tiếng chuông vào học vang lên kéo mọi người tản ra và về lớp, Lam Anh cũng ra về trong sự ngạc nhiên và tức giận. Bây giờ còn hấn, nó, Sam, Rian, Kan và lớp A vip, ko khi im lặng bao trùm cả lớp học, mỗi người 1 suy nghĩ. Chợt gvcn lên tiếng cắt đứt dòng suy nghĩ của mỗi người:

- Chào các em, sao hôm nay lớp im thế, có chuyện gì sao?
- Ko thưa cô.-Kan lễ phép
- Uk vậy được rồi, chúng ta bắt đầu học.-gvcn thấy Kan trả lời nên cũng ko hỏi gì nhiều

Tại bàn Sam và Rian:

- Sao Mun lại biết con nhỏ Lam Anh đó vậy ck? - Sam quay sang nói nhỏ với Rian.
- Thật ra Lam Anh là em gái của Mun.-Rian trả lời mà mặt buồn hiu
- HẢ??-Sam và Kan (anh này chui đầu ra ko pk) ngạc nhiên đứng lên hét làm cả lớp giật mình
- Hai em có chuyện gì sao ?- gvcn hỏi
- À hì ko có gì đâu cô giảng bài tiếp đi.-Sam gãi đầu cười rất là dt rồi ngồi xuống
- Ủa vk đâu nghe ck nói là có em gái?- Sam tò mò
- Uk ck ko có nhưng Nhi có.- Rian trả lời
- Là sao?- Kan ko hiểu

bóp- Rian cốc cho Kan 1 cái ngay đầu vì cái tội tò mò

- Sao mày đánh tao?-Kan ôm cái đầu vừa bị Rian cốc giận dữ
- Ai biểu mày tò mò- Rian nhìn thái độ của thằng bạn mà mắc cười
- Hừ ko kể thì thôi.- Kan làm vẻ mặt giận dỗi rồi quay lên luôn.
- Haha...- Sam ôm bụng cười khi thấy vẻ mặt của Kan.

Tại bàn nó và hấn:

Từ khi vào lớp đến giờ nó và hấn ko nói tiếng nào. Hấn ko kiên nhẫn nên lên tiếng hỏi nó:

- Lúc này cô ta có làm gì em ko?- hấn lo lắng
- Hả...à...ko.-nó đang nhìn ra ngoài cửa sổ nghe hấn hỏi nên giật mình
- Thật?-hấn nghi ngờ hỏi lại
- Thật.-nó gật đầu chắc chắn.

Ting...ting

Điện thoại của nó có tin nhắn, nó lấy ra xem thì thấy 1 số lạ nó ngạc nhiên nhưng cũng mở ra xem

" Ra chơi lên sân thượng gặp tôi.

Lam Anh"

Nó đọc xong rồi cắt dt vào mà ko biết bên cạnh hấn đã thấy hết.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Reng...reng...reng

Tiếng chuông ra chơi vang lên, Sam chạy sang chỗ nó nói:

- Xuống canteen nha Mun.

- Bạn xuống trước đi, mình có việc. - nó từ chối

Nó nói xong rồi chạy đi luôn ko để nó trả lời. Sam định quay qua rủ hắn thì cũng ko thấy hắn đâu luôn. đành kéo 2 anh kia xuống vậy.

Tại sân thượng:

Nó lên thì đã thấy 1 cô gái đứng đó, nó cười nhẹ rồi đi lại phía đó. Hắn thì đã đứng ở 1 chỗ trong góc ko cho nó thấy.

- Linh Anh tại sao chị lại ở đây? - cô gái kia thấy nó lên thì quay lại hỏi.

Hắn đứng ở 1 góc suy nghĩ \"Linh Anh là ai? Ở đây chỉ có 2 người, ko lẽ là nó? mà thôi nghe tiếp đã\".

- Lam Anh à, lâu ngày ko gặp, em và pame vẫn khỏe chứ? - nó xúc động nhìn đứa em mình sau 8 năm ko gặp.

- Chúng tôi vẫn khỏe. Còn nữa chị lấy tư cách gì mà gọi tôi là Lam Anh tôi là Tina, nghe rõ chưa? - Lam Anh hét lên.

- Em...em là Tina sao? - nó ngạc nhiên

- Đúng. Tôi hỏi lại: Tại sao chị lại ở đây? - Tina hỏi mà ánh mắt giận dữ.

- Chị...chị...- nó ngập ngừng

- Chị trả lời đi? Tại sao hả?- Tina hét

- 8 năm trước khi chị bị mẹ đuổi ra khỏi nhà, lúc đó chị buồn lắm, trời lại mưa to, chị ko biết đi đâu, chị đã ngất rồi mọi người đưa chị vào cô nhi viện sau đó có người đến nhận nuôi chị. - nó nói mà giọng nghẹn nghẹn.

Hắn lại ngạc nhiên \"Vậy có nghĩa là nó ko phải là em ruột của thằng Rian sao? Còn Tina là em nó sao? Sao rồi quá vậy trời?\"

- Chị nhớ em lắm Tina à...- nó đã ko kìm được nước mắt.

- Hừ chị ko cần giả tạo trước mặt tôi đâu. - Tina nhếch mép khinh bỉ

- Sao em lại nói vậy?

- Chị tránh xa tôi ra đi, tôi chán ghét chị, làm chị em song sinh 8 năm đã đủ lắm rồi, chị đi đi, đừng để tôi thấy chị, còn nữa chị tránh xa anh Đăng ra. - Tina khinh bỉ nhìn nó rồi đi luôn

Hắn đứng trong góc mà từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, hắn cảm thấy nó thật yếu đuối và hiền lành, nhìn thấy nó là rất muốn bảo vệ.

Còn nó sau khi Tina đi thì nó cũng đi xuống luôn nhưng nó ko về lớp mà ra vườn hoa tulip sau trường ngồi đó khóc...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Tại vườn hoa tulip sau trường :

Nó tìm một cái gốc cây và ngồi xuống ngắm hoa

- Tại sao Lam Anh lại ghét mình đến thế cơ chứ?... Hix...chị sẽ tìm ra người đã giết ba em..chắc lúc đó em sẽ ko giận chị nữa đúng ko?...chị thật sự rất nhớ em...hix...có lẽ chị ko nên ở đây...nơi này ko dành cho chị...hix - nó ngồi suy nghĩ về chuyện lúc nãy mà ko kìm được nước mắt

Nó khóc nhiều quá nên ngủ thiếp đi. Hắn này giờ đã nghe được hết nó nói, hắn đi lại cởi áo khoác đắp lên người nó, lấy đầu nó tựa vào vai mình, hắn ngấm nó ngủ, nó ngủ trông rất xinh như 1 thiên thần, hắn cười nhẹ rồi lẩm bầm:

- Cho dù có chuyện gì xảy ra tôi cũng sẽ bảo vệ em, ngốc à.

Ở một góc nào đó có một người đang nhìn về phía nó và hắn với ánh mắt căm ghét rồi nói nhỏ:

- Linh Anh à cái này là do chị gây ra, tôi đã nhắc nhở chị rồi, đừng trách tôi ác, chuyện chị mới bắt đầu...hahaha - người đó nói rồi nở nụ cười ác độc

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

Ánh nắng buổi chiều nhẹ nhàng chiếu lên khuôn mặt trắng mịn của nó, nhưng trên trán nó đã đầy mồ hôi, miệng nó thì ko ngừng lẩm bầm những câu nói:

- Ko...ko phải...mẹ ơi...đừng bỏ con

- Mun...Mun em sao vậy?- hắn lo lắng lay tay nó

- MẸ ƠI...- nó giật mình tỉnh dậy

- Mun em có sao ko? - hắn lấy tay lau nước mắt cho nó

- Ủa sao anh lại ở đây? - nó nhìn cái áo khoác rồi nhìn hắn ngạc nhiên

- Em có sao ko? Tôi đưa em về - hắn ko trả lời câu hỏi của nó.

- Em ko sao. Về thôi cũng trễ rồi.- nó cầm áo khoác của hắn rồi đứng lên đi về lớp.

Trên lớp ko còn một ai, nó vào bàn lấy cặp rồi đi xuống sân lấy xe. Hắn này giờ vẫn im lặng đi theo nó.

Ra đến xe nó quay lại mỉm cười rồi nói với hắn:

- Cảm ơn anh.

- Em thật ko sao chứ? Hay để tôi đưa em về? - hắn thấy lo lắng khi để nó về 1 mình.

- Hi...ko sao thật mà. Em về đây. - ko hiểu sao khi thấy hắn lo lắng cho nó nó cảm thấy có gì đó vui vui.

- Uk.

Nói rồi nó lên xe phóng thẳng về nhà. Hắn thấy nó về nên cũng lên xe về luôn.

Tại biệt thự số 11-biệt thự của hắn, Sam, Rian, Kan:

Hắn vừa bước vào nhà thì đã bị Sam kéo vào ghế sofa ngồi xuống trong 6 con mắt khám xét của 3 người (chuẩn bị tra tấn lỗ tai đấy ạ), hắn vẫn bình thản ngồi xuống vắt chân lên nói:

- Chuyện gì?

- Lúc sáng anh đi với Mun hở? - Sam

- Uk

- Sao ko vào lớp? - Kan

- Ko thích

- Mà với em tao đi đâu thế? - Rian

- Tina với Nhi có quan hệ gì? - hắn ko trả lời câu hỏi của Rian mà hỏi lại để biết chắc chắn

- Em gái.
- Tao biết.
- Vậy hỏi tao chỉ? - Rian hỏi
- Mà với Nhi ko phải em ruột? - hấn hỏi tiếp
- CÁI GÌ??? - Sam với Kan ngạc nhiên hét lên
- Im-hấn nhìn 2 người kia
- Uk. Mun là con nuôi của pame tao.-Rian trả lời câu hỏi của hấn
- Mà biết quá khứ của Nhi? - hấn cũng ko mấy ngạc nhiên trước câu trả lời của Rian
- Uk
- Nói đi. - hấn nói, Sam và Kan vẫn đang chăm chú lắng nghe

Rian hít một hơi rồi nói:

- 8 năm trước, Mun tên thật là Nguyễn Ngọc Linh Anh, Mun có đứa em gái tên là Nguyễn Ngọc Lam Anh cũng là Tina đó, được coi là chị em song sinh, Mun rất thương em gái của mình nên luôn chiều theo ý Tina, hôm đó Tina đòi Mun dẫn đi chơi, vì mãi chơi nên 2 đứa về nhà trễ, Tina nhận hết tội về mình, thế là bị mẹ đánh, Tina tức vì bị mẹ đánh nên đã dẫn theo Mun đi tìm mẹ ruột vì Tina cho rằng lúc nào mẹ cũng đánh mình nên mình ko phải là con ruột, Tina dẫn Mun đến nhà người quen để hỏi có biết mẹ ruột của mình ko thì bị mẹ bắt về, bà ta đã ***** Mun cho rằng Mun đã dắt Tina đi tìm mẹ ruột và nói với Mun là: Mun với ko phải là con ruột của bà, càng ko phải là chị em song sinh với Tina, nhưng điều khiến cho Mun đau khổ nhất là chính ba của Mun đã giết chết ba của Tina. Vì thế bà ta đã đuổi Mun ra khỏi nhà, trời thì mưa to mà Mun đang bị ốm nên nó đã ngất đi, m.n đi đường đưa nó vào bệnh viện rồi sau đó nó được đưa đến cô nhi viện. Sau khi sinh tao xong thì mẹ tao ko sinh được nữa nên đã đến cô nhi viện xin nó về nuôi, lấy tên là Hoàng Nhã Linh Nhi, gđ tao rất thương Mun nhưng ko vì chuyện trên mà nó trở nên lạnh lùng, nó rất dt, hiền lành và vui vẻ. - Rian nói mà giọng buồn

- Thật sao? Mun thật tội. - Sau khi nghe Rian kể thì Sam cảm thấy thương nó hơn.
- À đúng rồi. Mẹ tao nói mai sẽ cho Mun qua đây ở với tụi mình. - Rian chợt nhớ ra nên nói
- Uk trễ rồi, đi ngủ. - hấn nói xong rồi đứng lên đi về phòng trong đầu suy nghĩ \"Tôi nhất định sẽ bảo vệ em, Linh Nhi\"

Tại biệt thự nhà nó:

- Mai con qua biệt thự số 11 ở với anh hai nhé. - mẹ nó nói
- Vâng. Vậy con lên phòng đây. Mẹ ngủ ngon ạ. - nó nói rồi đi thẳng lên phòng.

Nó lên phòng lần qua lần lại trên giường ko sao ngủ được, nó suy nghĩ về hấn, về Tina... gần sáng nó với ngủ được...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Hôm nay bọn nó được nghỉ học nên hấn nhận nhiệm vụ phải qua đón nó đến biệt thự. Hấn chạy xe đến biệt thự nhà nó, bác quản gia chạy ra mở cửa rồi chào hấn:

- Chào thiếu gia.
- Dạ. Linh Nhi dậy chưa bác. - hấn hỏi khi vào nhà ko thấy nó đâu.
- Tiểu thư đang ở trên phòng, thiếu gia lên đi.

Bác quản gia nói xong thì hấn cũng đi lên phòng nó. Hấn gõ cửa ko nghe thấy nó trả lời, gõ cửa lần 2 ko trả lời, thế là hấn mở cửa vào luôn. Lúc này nó cũng từ phòng tắm đi ra, trên người chỉ quấn 1 cái khăn tắm, 4 mắt chạm nhau, mặt nó thoáng đỏ, nó lắp bắp:

- Sao...sao anh ở đây?

- Tôi lên gọi em xuống ăn sáng. - hấn thân nhiên đáp nhưng thật ra tìm đập trẻ 1 nhíp.
- Vây...vây anh xuống chờ em chút. - mặt nó đã đỏ nay còn đỏ hơn.
- Uk. - hấn nói rồi đóng cửa lại đi ra ngoài.

Mấy phút sau nó bước xuống nhà ăn sáng rồi mang vali lên xe hấn đến biệt thự.

Trong xe nó cứ quay qua nhìn hấn rồi lại nhìn cửa, hấn mỉm cười với thái độ của nó rồi hỏi:

- Em có chuyện gì muốn nói sao?
- À...ờ...lúc này anh có thấy gì ko? - nó đỏ mặt nhìn hấn hỏi.
- Thấy gì? - hấn chọc nó
- Thì...thì...- nó ấp úng
- Theo em nghĩ? - hấn biết nó nghĩ gì nên hỏi lại
- Há?? Vây...vây anh thấy hết rồi...rồi há? - nó tròn mắt nhìn hấn.
- Uk. - hấn trả lời tình bơ mà ko biết có 1 khuôn mặt đang méo máo khóc ko ra tiếng.
- Huhu...giờ sao đây...sao anh ko nhắm mắt lại há?...hixhix...- nó khóc
- Đừng khóc nữa. Nín đi. Ngoan. - hấn rất sợ con gái khóc nên ko biết nói gì
- Huhu...anh thấy hết rồi sao? Huhu...- nó càng khóc to hơn.
- Thật ra tôi chưa thấy gì hết. Em nín đi. - hấn thấy khóc to hơn nên an ủi.
- Thật sao? - nó ko khóc nữa mà chu mỏ lên nói rất đáng yêu.
- Thật.
- Phù...may quá. - nó thờ ra

Hấn mỉm cười trước thái độ con nít của nó lúc này thì khóc to còn bây giờ thì im thinh thích như được cho kẹo.

Đến biệt thự số 11 hấn sang mở cửa cho nó xuống, vừa nhìn thì nó đã thấy 1 vườn hoa tulip rất đẹp, nhưng hình như trong nhà có giọng cười của ai nghe quen quen, nó đi vào thì "đập" vào mắt nó là 3 con người đang ngồi trên ghế sofa xem phim "người lớn" đó là: Oggy và những chú gián (botay.com =_=).

Nó mắt chữ A nồm chữ O mà nhìn cái đám người kia rồi reo lên:

- A phim hay cho em xem với. (hết cách với bà này)
- Uk uk ra đây.- Kan ngồi xích vô cho nó ngồi

Hấn vừa cất xe vào thì thấy cả đám ngồi chăm chú vào cái tivi, hấn đi lại lấy cái remote tắt cái rụp màn hình đen thui.

- Đưa nào tắt tivi của bà vậy? - Sam đang coi hay thì thấy cái màn hình đen thui mà nổi nóng.
- Đưa này. - hấn lấy tay chỉ vào mặt mình.
- Hìhi...anh hai đẹp trai...bớt nóng...bớt nóng. - Sam thấy hấn thì lập tức chạy lại lấy tay quạt quạt cho hấn .
- Hừ...mấy thằng kia bao nhiêu tuổi rồi mà còn đi coi mấy cái phim đó? - hấn chuyển ánh mắt sang 2 anh kia.
- 18 tuổi 19 ngày.- hai anh trả lời tình bơ mà ko biết mặt hấn đang bốc hỏa.
- *Rầm...rầm...áááá....* Hấn đi lại ghế sofa đập cho 2 thằng rớt xuống đất.
- Sao mày đá tao thằng kia? - 2 anh đồng thanh
- Bọn mày muốn nữa? - hấn nhìn 2 anh kia hỏi

- Oh nono. - đồng thanh tập 2
- Ủa em đến lúc nào vậy Mun? - Kan ngo ngác hỏi khi thấy nó đang ngồi trên ghế cười.
- Nãy anh có cho ai ngồi xem phim chung ko? - nó hỏi
- Có
- Anh có đồng ý cho người đó ngồi ko?
- Có
- Anh có ngồi xích qua cho người đó ngồi ko?
- Có
- ... ko?
- Có
- ... ko?
- Có

Và cái điệp khúc "ko-có" chính thức được bắt đầu bởi 2 nhân vật đó là Mun và Kan.

1ph

2ph

...

2ph59s

- Ủa Mun vậy nãy giờ người đó là ai vậy? - sau khi kết thúc cái điệp khúc "ko-có" thì Kan nhà ta đã chốt hạ 1 câu rất ư là "hay"
  - *Rầm...rầm...rầm* Sau khi nghe 1 câu hỏi của Kan thì hần, Sam, Rian té cái rầm, nó vẫn đứng vững vì nó là người đặt câu hỏi nên nó phải trả lời cho Kan
  - Là người đặt câu hỏi cho anh trả lời nãy giờ.
  - Ủa vậy là em đến từ lúc đó hả? - Kan (hôm nay a này uống lộn thuốc ạ)
- Nó từ từ tiến lại gần Kan rồi đứng sát tai Kan hét lên với volume "\\khủng\\":
- DẠ VẮNG.
  - Uk...ờ...ờ. - Kan (chắc tỉnh hần rồi ạ)

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Kết thúc 1 bài điệp khúc với "bạo lực" thì Kan đã hiểu. Nó quay sang hỏi hần:

- Anh Bin em ở phòng nào?
- Phòng 9 lầu 2 em lên đi có tên trên cửa, tôi kêu người làm mang vali em lên. - hần trả lời
- Vâng. - nó nói xong rồi đi lên phòng của mình.

Cạch... Mở cửa vào phòng nó thấy căn phòng có 2 màu là tím và trắng, phòng của nó rất rộng, cái giường màu trắng còn vật dụng là màu tím hết, có 1 cái cửa sổ từ trên phòng nó có thể nhìn thấy vườn hoa tulip phía dưới. Nó ngấm căn phòng xong thì vào phòng tắm.

Cốc...cốc...cốc

- Mun ơi. - Sam gọi theo sau là hần, Rian, Kan
- Bạn vào đi. - nó ra mở cửa cho bọn hần vào
- Bạn lên đây có chuyện gì ko? - nó hỏi rồi lại ngồi xuống ghế sofa.
- À ko...phòng đẹp chứ? - Sam cười
- Rất đẹp nha. - nó reo lên
- Uk vậy tốt rồi. - Rian xoa đầu nó
- A đúng rồi đi đâu chơi đi ở nhà chán quá. - Kan đề nghị
- Đi khu vui chơi nha. - Sam nhảy lên khi nghe đi chơi
- Con nít. - hần phán 1 câu xanh rờn
- Hai nói gì? - Sam hỏi lại
- Ko nói lại.
- Hừ...- Sam hậm hực
- Ck oi hai ăn hiếp em...huhu. - Sam mít ướt quay sang Rian
- Uk...uk...ngoan. - Rian vỗ vào lưng nhỏ như đồ trẻ con
- Stopppp nhé. Tóm lại là đi đâu? - Kan thấy hai người kia chuẩn bị ra màn tình cảm nên ngăn lại.
- Đi khu vui chơi. - Sam ko khóc nữa lên tiếng tiếp
- Uk chơi thì chơi. - hần bó tay với con em gái

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Cuối cùng hần cũng đồng ý với quyết định của Sam. Cả bọn kéo nhau về phòng chuẩn bị để đi chơi.

Hôm nay nó mặc áo crop top sát nách màu hồng có số 76 màu đen với quần sooc đáy cao, tóc màu tím để mái ngố và cột cao bằng chiếc nơ màu hồng, chân mang đôi boot màu đen trông nó rất cá tính. Còn Sam thì mặc váy màu trắng hôm trước mua ở trung tâm Melody (ai ko nhớ xem lại chap 5 nhé), mái tóc màu vàng uốn xoắn thả tự nhiên, chân mang đôi giày cao gót. Hần, Rian, Kan thì mặc áo pull ở trong khoác áo da ở ngoài, mặc quần bò đen (m.n thông cảm nha, t.g ko biết tả đồ nam ^^)

Chuẩn bị xong bọn nó và bọn hần ra lấy xe. Nó đi chung xe với hần, Rian và Sam, Kan đi một mình.

Ba chiếc xe phóng thẳng tới khu vui chơi lớn nhất thành phố.

Cất xe xong cả bọn đi ra trong sự ngưỡng mộ của mọi người. Vì đã quen với việc này nên cả bọn ko quan tâm đi thẳng vào khu vui chơi.

Sam hớn hờ kéo mọi người đi hết chỗ này đến chỗ khác. Dừng trước 1 khu có chữ NHÀ MA Sam kéo mọi người vào, nó thấy vậy nên run run lên tiếng:

- V..ào...vào...đây hả Sam?
- Sao vậy? Bạn sợ sao? Vậy mình ko vào nữa. - Sam lo lắng

- Ko mình ko sao. Minh vào thôi. - nó thấy Sam lo lắng cho mình nên nói

- Bạn có chắc là ko sao? - Sam hỏi lại

- Ukk.

Nói rồi cả bọn kéo nhau vào nhà ma, Kan đi đầu tiên, tiếp theo là Sam và Rian, cuối cùng là nó và hân. Đang đi thì tự nhiên có 1 con ma mặc áo màu trắng toát có vài vết máu dính trên đó, tóc thì rũ rượi lướt qua lướt lại, nó sợ quá chạy qua ôm eo hân luôn, hân giật mình nhìn xuống thì thấy nó đang ôm mình nên trong lòng vui vui, hân gỡ tay nó ra rồi nắm lại kéo nó sát vào mình, nó đang sợ nên cũng ko nói gì.

Cuối cùng nó đã đi ra, tay vẫn còn nắm tay hân, Sam, Rian, Kan đã đứng ngoài cửa chờ nó với hân ra, khi thấy nó với hân nắm tay Sam chọc:

- Đây đây hai người làm gì trong đó mà lâu vậy? Còn tay trong tay nữa.

- Ồ.... - nó đỏ mặt lấy tay ra

- Haha...Bín mày/anh làm gì Mun vậy? - Kan, Rian, Sam đồng thanh

- Làm gì là làm gì, lúc đó...bla...bla. - hân kể lại lúc thấy con ma

- Chào mấy anh. Mấy anh cũng đến đây chơi sao? - đang nói chuyện vui về thì từ đâu có 1 giọng nói vang lên.

Cả bọn quay lại nhìn người phát ra tiếng nói ấy, nó giật mình lên tiếng:

- Tỉ.i.n.a.a là...là em sao?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

- Ồ chị cũng ở đây sao? - Tina nói giọng khinh khinh

- Cô đến đây làm gì? - Sam nhíu mày

- Đây là khu vui chơi cô đến được chẳng lẽ tôi ko đến được sao, Hân tiểu thư? - Tina mỉa mai

- Tôi đây cũng có vinh hạnh được cô gọi là tiểu thư sao? - Sam nhếch mép

- Cô...cô được lắm - Tina lấp bắp, vì có 3 anh kia ở đây nên ko dám lớn tiếng để giữ hình tượng.

- Cảm ơn đã khen. - Sam châm chọc

- Thôi được rồi, cô làm gì ở đây? Định kêu em gái tôi dẫn /đi chơi/ nữa sao? - Rian nhấn mạnh chữ /đi chơi/ khinh bỉ nói

- Em...em....- Tina ấp úng

- Anh hai. - nó lên tiếng khi thấy Rian nói vậy

- Hừ...mất cả hứng đi về. - Sam tức giận nói rồi kéo tay Rian đi về, Kan cũng đi theo sau.

Hân kéo tay nó đi luôn làm nó chưa kịp hiểu gì, lấp bắp nói:

- Tỉ.na..

Tina tức giận nghiêng răng nói:

- Hừ...Linh Anh, chị được lắm, hãy chờ xem, rồi anh Đấng sẽ là của tôi. - nói rồi nở nụ cười ác độc.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Bọn nó và bọn hấn ra chỗ để xe để về thì Sam nói:

- Giờ đi ăn nha, đói quá.
- Ok. - nó, hấn, Kan, Rian đồng thanh

Rồi bọn nó lên xe phóng thẳng đến nhà hàng. Ăn xong bọn nó về nhà lên phòng đánh một giấc tới 6h30 tối. Nó xuống phòng khách ngồi xem tivi. Một lát sau thì cả đám xuống, Kan đề nghị:

- Sớm quá, giờ đi bar nha.
- Ok

Nói rồi cả bọn lên phòng chuẩn bị. Nó đi xuống trước hôm nay nó mặc váy màu đen ôm sát người, chân đi giày cao gót 5cm, tóc xoã ra tự nhiên. Tiếp theo là Sam đi xuống nhỏ mặc áo ba lỗ ở trong khoác áo da ở ngoài, quần sooc ngắn, chân đi boot đen cao 5cm, tóc cột cao. Cuối cùng là bọn hấn.

Bọn nó và bọn hấn ra ngoài lấy xe mô tô, hấn chở nó, Rian chở Sam, Kan đi một xe. Rồi phóng thẳng đến bar Leo. Trên đường 3 chiếc xe chạy như bay khiến cho mọi người đi trên đường tránh xa nếu như ko muốn gặp Diêm Vương sớm. Nó sợ quá ôm eo hấn chặt cứng, làm hấn giật mình nhưng trong lòng rất vui.

Đến bar Leo cả bọn cất xe rồi hấn đập cửa cái rầm khiến cho cái cửa muốn gãy ra luôn. Mọi ánh mắt trong bar đều đổ dồn vào hấn nhưng khi thấy hấn nên ko nhìn nữa. Từ trong bar đi ra có 1 chàng trai trong cũng rất đẹp trai chạy ra nói:

- Bin - quay qua chỗ 3 người kia - Rian, Kan, Sam chào.

Hấn, Rian, Kan, Sam gật đầu như lời chào. Khi thấy nó thì chàng trai thắc mắc hỏi:

- Người này là....
- Bạn của tụi này, tên Mun. - Sam nói tiếp lời
- Là...là Mun sao? - chàng trai ngạc nhiên
- Mà quen sao, Win? - Kan hỏi
- Là Linh Anh phải ko? - Chàng trai tên Win hỏi

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22

- Là anh Thiên sao? - nó cũng ngạc nhiên khi người đó biết tên mình.
- Linh Anh đúng là em rồi. - Thiên vui vẻ nói rồi ôm nó, nó cũng vòng tay ôm Thiên.

(Nv mới:

- Triệu Hoàng Anh Thiên: Win 18t, đẹp trai, quản lí của bar Leo, gđ giàu có, bạn của bọn hấn, rất thương nó xem nó như em gái của mình vậy)

Kết thúc màn tình cảm lại, nó và Win buông nhau ra, hấn tức giận lên tiếng hỏi (ghen đây mà)

- Mà với Mun quen nhau sao?
- Uk 8 năm trước tao thấy Mun bị ngã xỉu nên tao đưa Mun vào bệnh viện. - Win trả lời

- Vậy mày là người đã cứu em tao sao? - Rian nói
- Mui là em mày? - Win ngạc nhiên
- Ukk. - Rian
- Thôi ra kia ngồi đi, mọi người tính đứng đây nói chuyện sao? - Sam nhăn mặt nói
- Ok.

Cả bọn đi ra cái bán trống trong góc ngồi và gọi đồ uống, đột nhiên có giọng nói của 3 người vang lên:

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dạng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

- Anh Bin đến đây sao ko rủ em? - một giọng nói ngọt ngào vang lên nhưng trong đó có sự tức giận
- Anh Kan lâu rồi ko đến. - 1 cô gái ăn mặc cực kì sexy nói rồi tiến lại chỗ Kan ngồi.
- Anh Rian nhớ anh quá. - cô gái cuối cùng nói rồi ngồi lên chân Rian mà ko biết có người đang bốc khói (bà này xác định :))
- Cút. - Sam nhà ta lạnh lùng nói.
- Anh à, ai vậy? - cô gái đó nũng nịu
- Cô ko có tư cách để hỏi tôi câu đó. Tôi nói C-Ú-T. - Sam gằn từng chữ rồi nhìn cô gái kia khiến cô gái đó giật mình mà đứng dậy đi luôn ko dám nói 1 từ.

Sam quay qua nhìn Rian với ánh mắt rất rất "thân thiện" làm cho anh rùng mình.

- Là tại cô ấy tự ngồi mà vk iu. - Rian nhìn Sam với ánh mắt vô (số) tội.
- Hừ...anh hay lắm, lại còn dám nói như vậy sao? Ck iu. - Sam nói giọng "nhẹ nhàng".
- Anh xin lỗi mà. Tha lỗi cho anh nha nha nha... - Rian nằng nệ rồi dụt dụt tay Sam.
- Được rồi. Em tha cho anh lần này. - Sam nói xong rồi véo mũi Rian.
- Yeah...iu vk nhất. - Rian vui vẻ

Sam với Rian vui vẻ nói chuyện mà ko biết có 6 con người (là hấn, nó, Win, Kan và 2 cô gái kia) đang nhìn chăm chăm họ. Hấn thấy 2 người vẫn vui vẻ nói chuyện nên phán 1 câu:

- Xong chưa?
- Há? - 2 người ngệt mặt hỏi
- À...ờ...hihi...xong rồi. - sau 1 hồi suy nghĩ thì 2 người đã hiểu ra vấn đề.

Nhìn hai người kia xong bây giờ cả bọn mới để ý tới 2 cô gái kia. Nó ngạc nhiên thốt lên khi thấy cô gái kia quen quen:

- Tina...??
- Ồ chào chị. - Tina khinh bỉ nói
- À mọi người uống gì để anh đi lấy? - Win nói
- Gì cũng được ạ. - đồng thanh
- Vậy chờ anh chút. - Win nói rồi đi vào trong để lấy đồ uống.

Sau khi Win đi vào thì Tina ngồi xuống bên cạnh hắn, hắn rất khó chịu nhưng vì Tina là em nó nên cũng ko nói gì. Cô gái ngồi gần Kan thì luôn ưỡng ẹo phô trương vòng 1 của mình, Kan cũng ko kém vòng tay ôm cô gái đó rồi hôn. Mỗi người làm 1 việc cho đến khi Win mang đồ uống ra, Win ngồi xuống gần nó hỏi:

- Sau khi vào cô nhi viện thì cuộc sống em như thế nào?

- À có người vào nhận nuôi em, cũng chính là pame của anh Rian đó. - nó cầm ly rượu lên uống rồi trả lời.

- Vậy sao?? Em sống có tốt ko? - Win quan tâm hỏi

- Rất tốt. Pame rất thương em, cả anh Rian nữa. -nó vui vẻ

- Uk vậy thì tốt rồi. - Win nói rồi xoa đầu nó

-....

*****

- Anh Bin. - Tina gọi hắn

- Gì? - hắn lạnh lùng trả lời ko liếc nhìn Tina một cái, tay vẫn cầm ly rượu lắc lắc.

- Anh buồn sao? - Tina quan tâm

- Ko phải chuyện của cô. - hắn vẫn cầm ly rượu lắc lắc

Tina ko nói gì nữa ngồi im uống rượu lâu lâu lại nhìn qua hắn.

*****

- Ra nhảy đi. - sau 1 hồi ngồi nói chuyện thấy chán quá nên Sam đề nghị.

- Ok. - đồng thanh trừ hắn và nó

- Anh với Mun ko đi sao? - Sam hỏi

- Uk. - hắn

- Bọn ra đi mình ko quen. - nó

- Uk vậy thôi, 2 người ngồi đây nha, anh hai nhớ xem Mun của em đó. - Sam nói rồi kéo mấy người kia lên sàn để lại hắn và nó.

Mấy người kia đã đi hết giờ còn lại mình hắn và nó. Ko khí im lặng bao trùm cả 2, ko ai nói 1 câu nào. Đột nhiên hắn lên tiếng:

- Tôi đi ra ngoài 1 chút, em ngồi đây được chứ?

- À...vâng. Anh đi đi, em ko sao. - nó cười

Nói rồi hắn đứng dậy đi. Nó vừa uống rượu vừa nhìn những con người đang nhảy ở trên kia mà ko biết nguy hiểm đang đến. Trong 1 góc nào đó, có 1 người đàn ông nói chuyện điện thoại:

- Tiến hành đi.

-...

- Được. Tôi sẽ trả đủ khi các người xong việc.

-...

- Uk.

"Hahaha...tôi sẽ cho chị biết hậu quả của việc tranh dành với tôi, xem chị còn mặt mũi gặp anh ấy nữa ko..."- người đó nói rồi nở nụ cười ác độc.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Nó đang nhâm nhi ly rượu thì có 1 đám con trai từ đâu xuất hiện trước mặt nó.

- Em dễ thương, sao ngồi đây có 1 mình vậy? - tên thứ nhất nói rồi ngồi xuống bên phải nó.
- Đúng đó, đẹp như thế này mà ngồi 1 mình sao? - tên thứ 2 nói rồi ngồi xuống bên trái nó.
- Hay tối nay đi chơi với tụi anh nha, chắc chắn em sẽ rất vui. - tên thứ 3 vuốt má nó nói.
- Máy người là ai? Tránh ra đi, máy người mà làm gì thì tôi sẽ hét lên đó. - nó sợ hãi nói rồi ngồi lại 1 góc tránh xa 2 tên kia.
- Hahaha...em nhìn xem, trong này như vậy mà em hét lên ai sẽ nghe em hả?? - tên thứ 3 cười to.
- Ngoan. Đi chơi với bọn anh nhé. - tên thứ nhất nói rồi lấy tay vuốt tóc nó.
- Em đẹp thật, mà còn rất quyến rũ. - tên thứ 2 sờ đùi nó nói.
- Tránh ra...hix...đừng đụng vào người tôi...hix. - nó lấy tay ôm chân rồi ngồi co ro 1 góc.

Mấy tên kia đã bắt đầu sờ soạng người nó, đẩy nó xuống ghế rồi hôn nó, nó xô ra nhưng sức nó như vậy làm sao có thể xô nổi mấy tên kia chứ, nó vùng vằng, làm đủ mọi cách để có thể đẩy mấy tên kia ra, nó kiệt sức, nước mắt nó cứ thế trào ra.

Bóp...bịch...rầm

Đang tưởng như là tuyệt vọng thì nó thấy hấn tới đập cho mỗi tên kia 1 cái làm cho mấy tên đó nằm lăn ra đất mà ôm bụng, chưa hết hấn còn đâm vào mặt mấy tên đó làm cho mấy tên đó nằm bẹp dí ko nhúc nhích nổi.

Thấy ồn ào nên mọi người trong bar dừng việc nhảy lại mà nhìn về phía hấn. Thiên từ trong chạy ra thì thấy hấn đang đánh mấy tên kia nên can lại. Cùng lúc Sam, Rian, Kan cũng đi về phía hấn (Tina về rồi). Win hỏi:

- Có chuyện gì vậy Bin?
- Hừ...đem chúng nhốt lại. - hấn lạnh lùng nói rồi quay qua cởi áo khoác ra khoác lên người nó.
- Mun bà/em bị sao vậy? - Sam, Rian, Kan, Win đồng thanh khi thấy nó đang ngồi co ro 1 góc nước mắt ko ngừng rơi.
- Dọn dẹp đi. Tôi đưa em ấy về. - hấn nói rồi bế nó đi ra cửa.

Nó thấy hấn bế nó thì rút đầu vào ngực hấn khóc nức nở làm ướt hết 1 khoảng áo của hấn.

Thật ra lúc nãy hấn đi vào thì thấy có 3 thằng con trai đang quay quanh nó, nó thì đang nằm ở trên ghế vùng vẫy, khóc nức nở, 3 tên kia thì ko ngừng sờ soạng và hôn nó, máu điên hấn nổi lên, tức giận đi đến đánh 3 tên kia mấy phát.

*****

Hấn bế nó ra xe rồi chạy về biệt thự. Trên xe nó vẫn khóc thức thịch, tay thì ôm chặt eo hấn, hấn chạy chậm vì biết nó sợ.

- Em có sao ko? - hấn quan tâm
- Hix...em sợ...sợ lắm...hix. - nó lại bắt đầu khóc khi nhớ đến cảnh vừa rồi.
- Nín đi. Ko sao rồi. - hấn thấy nó khóc thì tim thắt lại, hấn cũng đau lắm khi thấy nó khóc, hấn thề sẽ giết những kẻ nào đã đụng đến nó.
- Huhu...tụi nó còn...còn...huhu. - nghĩ đến cảnh lúc nãy tụi kia hôn môi mà nó thấy ghê tởm, nó lấy tay chùi thật mạnh lên môi để xóa đi những dấu vết kia, đó còn là first kiss của nó, nghĩ đến đây nó càng khóc to hơn.

Hấn dừng xe lại rồi quay xuống nhìn nó sau đó

1s

2s

3s

...

Hắn hôn nó, nó mở to mắt nhìn hắn, hắn là đang hôn nó ư?? Tim nó đập loạn nhịp nhìn hắn, nó ko chống cự, hắn hôn thật mạnh như muốn xóa hết mấy dấu vết kia trên môi nó. Đến khi nó thờ ko nổi thì hắn mới thả nó ra, mặt nó đỏ bừng nhưng cũng may là ban đêm nếu ko nó ko biết trốn đi đâu. Hắn thả nó ra rồi lấy tay lau nước mắt cho nó, nhẹ nhàng nói:

- Em ko cần hành hạ môi mình như thế.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

- Hờ... - nó nín khóc mở to mắt nhìn hắn.

Hắn cũng rất ngạc nhiên khi đôi mắt của nó có màu tím, đây là lần đầu hắn nhìn thẳng vào mắt nó như thế, đôi mắt màu tím của nó chứa đựng sự hỗn nhiên, trong sáng nhưng trong ánh mắt nó có 1 nỗi buồn nào đó. Hắn nhanh chóng thu lại ánh mắt rồi hỏi nó:

- Còn sợ ko?

Nó ko nói gì chỉ gật đầu 1 cái.

- Về. - hắn thờ dài rồi nói.

Nó ko nói gì vẫn tiếp tục ôm eo hắn.

Trên đường về nhà nó và hắn ko nói gì chỉ im lặng suy nghĩ về người kia.

*****

- Nhi... - về tới nhà hắn xuống xe gọi nó dậy, nãy nó ôm hắn mà ngủ mất tiu.

- Ưm...- nó ko chịu dậy mà nhào vào người hắn.... ngủ tiếp.

- Haizz...đúng là heo. - hắn thờ dài đành bế nó lên phòng.

- A!!! Hai về. Mun có sao ko? - thấy hắn bước vào nhà Sam hét toáng lên.

- Ngủ đi. - Hắn đưa tay lên miệng ra dấu im lặng rồi nhìn xuống nó đang ngủ ngon lành.

Sam hiểu ý nên im luôn ko nói gì nữa rồi lên phòng. Rian, Kan cũng đi luôn.

Hắn bế nó lên phòng, đặt nó lên chiếc giường cạnh cửa sổ, kéo chăn đắp cho nó rồi ngắm nó ngủ, nó ngủ như 1 thiên thần, rất yên bình, hắn bất giác cúi xuống hôn lên trán nó rồi ra cửa đi về phòng, nhưng vừa đưa tay lên chốt vịn thì hắn nghe thấy tiếng khóc của nó, hắn đi lại phía giường nó thì nghe nó lẩm bẩm:

- Mẹ...đừng...đừng bỏ...con...hix...

- Nhi... - hắn lay tay nó.

- Đừng...đừng...vào người...tôi. Mấy...người tránh...ra...đừng...mà.. - nó hất tay hắn ra.

- Nhi, ko sao đâu, em đừng sợ có tôi ở đây. - hắn thấy nó khóc mà lòng đau thắt lại, nắm chặt tay nó nói giọng dịu dàng.

- Hix...em...em sợ...lắm - nó vẫn còn lẩm bẩm nhưng 1 lúc sau đó đã ngủ thiếp đi, trên khoé mắt vẫn còn đọng lại nước mắt.

Hắn thấy nó ngủ nên đi ra đóng cửa lại rồi lấy xe chạy thẳng đến bar Leo.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Tại bar Leo

Bốp...

- Nói. Ai sai mà hại cô ấy?- hấn đánh tên đầu đàn rồi lạnh lùng nói.

- Ko có ai hết, là tôi tự đến. - tên kia nói

Bốp...bốp...bốp

- Muốn chết? - hấn đấm tên kia rồi gần từng chữ.

- Đur...ợc...tôi...sẽ...nói. - tên kia run rẩy.

- Lúc này có 1 cô gái gọi cho tôi nói sẽ cho tôi tiền và làm nhục cô gái kia, tôi ko biết tên cô ấy.

- Giết. - hấn ra lệnh cho 1 người trong bang rồi rút điện thoại ra gọi cho ai đó:

- Điều tra cho tôi cô gái kia là ai. - hấn nói rồi ra lấy xe về biệt thự trong đầu suy nghĩ \"tôi sẽ tìm ra kẻ nào đã hại em\".

*****

Hôm nay là 1 ngày âm u, ngoài trời có những đám mây đen kịt, những tán cây đung đưa theo gió, vẫn như mọi ngày nó thức dậy làm vsen để đi học. Nó bước xuống lầu thì chưa thấy ai hết, nó ngồi xuống ăn sáng, 1 lúc sau thì Sam và bọn hấn xuống rồi ngồi vào bàn ăn, Rian hỏi:

- Hôm qua em có sao ko Mun?

- Hi...em ko sao đâu, ăn sáng rồi đi học. - nó cười vui vẻ để Rian yên tâm

Ăn sáng xong cả bọn lấy xe rồi đi học, hấn chở nó, Rian chở Sam, Kan đi 1 mình.

Trên xe nó và hấn đều im lặng, nó quay qua nói chuyện với hấn:

- Chuyện hôm qua cảm ơn anh.

- Ủ. - hấn vẫn tập trung lái xe

Anh vẫn nhớ đến lúc em hé môi cười

Hay những lúc vu vơ hôn ghen

Anh sẽ nhớ mãi mãi đến lúc bên em

Dù cách xa trong tim hoài mong

Tình yêu em trao anh khiến anh thay đổi

Để bình minh trong anh thức giấc...

(Dành cho em - Hoàng Tôn)

Chuông dt hấn reo, hấn bắt máy:

- Alo.

-...

- Là ai?

-...

- Hết?

-...

- Ủ.

Cuộc nói chuyện của hắn chỉ vồn vện có mấy chữ nhưng nội dung có vẻ rất quan trọng.

Sau khi hắn nghe máy xong thì cũng vừa đến trường. Cũng may hôm nay trời mưa nên ko có đám hám trai kia đứng dưới sân trường, tụi nó ko quan tâm mà đi thẳng lên lớp.

Vào bàn ngồi, mỗi đứa làm 1 việc, nhưng tụi nó vẫn nghe thấy tiếng nói chuyện của mấy đứa bạn, nó nghe được nội dung như sau:

- Nghe nói hôm nay lớp mình có học sinh mới.

- Là 2 người luôn đó.

- Hình như là 1 bạn nam và 1 bạn nữ.

- À mình còn nghe bạn nữ là từ lớp 10A5 chuyển lên.

-....

Nó nghe xong thì cũng chẳng quan tâm, lấy truyện ra đọc tiếp.

Reng...reng...reng

Tiếng chuông vào học vang lên cắt đứt cuộc nói chuyện của mấy bà tám.

- Chào cả lớp. - gvcn vào lớp rồi nở nụ cười chào cả lớp.

- Chào cô. - đồng thanh.

- Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới. Các em vào đi.

Từ ngoài cửa lớp bước vào là 1 nam 1 nữ, nam thì đẹp trai, giống như thiên thần, nữ thì kiều ngạo.

- Các em giới thiệu đi.

- Chào cả....

- Hi chào các bạn mình là Triệu Hoàng Anh Thiên gọi là Win cho thân mật nhá. Mình mới đến mong các bạn giúp đỡ. - bạn nữ kia đang tính giới thiệu thì Win nhảy vào luôn, Win nói xong rồi nở nụ cười toả nắng (anh này đa tính cách), cũng may học sinh lớp này miễn nhiễm với trai đẹp gái xinh.

- Hừ...chắc các bạn cũng biết mình rồi chứ...hi... - bạn nữ kia quay qua liếc Win 1 cái nhưng thấy chàng đẹp trai quá đơ vài giây rồi nhanh chóng quay xuống lớp nở nụ cười thân thiện.

- Ko giới thiệu thì sao mà biết. - bạn nữ bàn đầu nói to.

- Hihi...vậy mình xin giới thiệu mình là Nguyễn Ngọc Lam Anh, gọi mình là Tina nhé, mình chuyển từ lớp 10A5 lên mong các bạn giúp đỡ. - Tina nhìn bạn nữ bàn đầu 1 cái rồi giả bộ cười hiền giới thiệu nhưng trong lòng thì đang tức giận.

- Tina sao? - nó ko đọc truyện nữa mà ngẩng đầu lên nhìn Tina.

- Ngạc nhiên lắm sao? - hắn thấy nó ngạc nhiên nên hỏi.

- À...vâng.

- Hừ...sao con nhỏ đó lại vào lớp này? Bực thật. - Sam tức giận.

- Bình tĩnh. - Rian nhẹ nhàng nói.

- Em ngồi chỗ nào ạ? - Tina lễ phép.

- À em và Thiên ngồi chung ở bàn cuối lớp nhé.

Thiên và Tina đi xuống cái bàn trống cuối lớp ngồi. Khi đi ngang qua nó thì Thiên nháy mắt 1 cái, còn Tina thì nhẹ nhàng nói:

- Chào chị.

- Hà...ờ...ừ...chào em

Trong lòng Tina hiện giờ đang rất bức vì thấy hấn và nó ngồi cùng bàn nhưng vẫn tỏ ra thân thiện.

Sơ đồ bàn học:

Hấn-nó Rian-Sam

Kan Tina-Thiên

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Tiết học trôi qua trong sự chán nản của cả bọn, ngoài trời thì mưa ko ngừng rơi, bầu trời âm u, trong lòng của nó có 1 cảm giác gì đó rất lạ, bồn chồn, khó chịu, bất an nhưng nó cũng nhanh chóng gạt bỏ ý nghĩ đó.

Reng...reng...reng

Cũng may là tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi đã đến. Sam liền tí ta tí tòn chạy qua chỗ nó nói:

- Xuống căn tin nhé Mun.

- Uk. - nó cười vui vẻ

- A! Chì xuống căn tin sao? Em đi với nhé!? - Tina từ đâu chạy tới nói với giọng con nít.

- Tất nhiên là được rồi. - nó nói rồi nắm tay Sam và Tina lôi đi. Sam thì tức giận ra mặt, Tina thì cười vui vẻ nhưng ko biết trong đầu đang nghĩ gì.

- Máy anh nhanh lên. - Sam quay đầu lại nói to với bọn hấn.

*****

Hôm nay căn tin lại náo nhiệt vì ko biết là ngày gì mà các hotboy của lớp A vip lại tụ tập đông đủ như thế, đây là cơ hội hiếm có của hs trong trường. Bọn nó và bọn hấn đi thẳng vào cái bàn trống gần cửa sổ ngồi. Thiên ga lẳng hỏi:

- Hai em ăn gì?

- À cho em sandwich với coca là được rồi ạ. - Tina lễ phép.

- Hừ...tôi đâu hỏi cô. - Thiên buông 1 câu xanh rờn làm mặt Tina đỏ lên vì quê.

- Em...em... - Tina lắp bắp vì quá quê

- Hahaha...đáng đời. - Sam cười to để chọc quê Tina.

- Sam à... - nó gất nhẹ.

- Thôi được rồi, ko nói nữa. - Sam nói rồi quay sang Thiên - lấy cho em...um...gì đây ta...à kem vani, sandwich, snack, coca,...

- Còn em? - Thiên vuốt mồ hôi trên trán rồi quay sang nó.

- Sandwich và capuchino ạ.

- Uk. Đợi anh chút nhé. - Thiên nói rồi quay lưng đi thì bị Kan gọi lại.

- Còn tụi tao? - Kan hỏi.

- Tự đi. - Thiên nói rồi phóng đi luôn mà ko biết đang có 1 ngon núi lửa xém phun trào.

- Đồ cái thằng trọng sắc khinh bạn...hừ...anh mà gặp là mày biết tay... - Kan vừa đi lấy đồ ăn vừa rủa Thiên.

- Hắc xì... Thằng cha nào đang nói xấu anh vậy ta? Mà thôi, kệ, chắc nó ghen tị sắc đẹp của anh đó mà...haha...anh đây ko chấp. - Con tự sướng của anh Thiên nhà ta đang lên =.=

Hai người kia đi còn lại mấy khuôn mặt đang ngơ như con nai tơ của bọn nó và bọn hấn. Riêng Tina thì vẫn đang tức giận vì chuyện lúc nãy trong đầu ko ngừng suy nghĩ : tại mày là em của anh Đăng nên tao tha, chớ ko mày còn ngồi yên vị ở đây sao. Tuy trong đầu suy nghĩ vậy nhưng miệng vẫn nở ra nụ cười thân thiện nhất.

*****

Bọn nó và bọn hấn đang ăn thì có 1 cô gái từ đâu chạy tới đụng trúng tay nó làm ly capuchino nó đang cầm trên tay đổ vào chân, nó giật mình nhìn lên cô gái kia.

- Xin lỗi...xin lỗi...tôi ko cố ý...cô có sao ko? - cô gái kia rồi rít xin lỗi.

- Làm vậy mà còn hỏi là ko sao? - Sam gắt

- Tòì...tôi ko cố ý. - cô gái kia sợ hãi.

- Sam tớ ko sao đâu. - nó cười cười.

Cô gái kia rồi rít xin lỗi rồi bỏ đi. Hấn nãy giờ vẫn im lặng, đưa giấy cho nó lau chân.

- Cảm ơn. Em vào nhà vệ sinh chút. - nó nói rồi đứng dậy đi vào nhà vs.

Nó lấy nước dội lên chân nhưng vẫn cảm thấy nóng và rát rát, nhìn xuống chỗ đó đã đỏ tấy lên, nhưng để mọi người khỏi lo lắng nó cố kéo váy xuống để che đi rồi đi ra với vẻ mặt bình thường.

- Cậu/chị/em ko sao chứ? - Sam, Tina, Rian, Thiên, hấn, Kan đồng thanh.

- Hihi...em ko sao mà. - nó vui vẻ

- Thật ko? - Rian lo lắng.

- Thật mà. - nó

- Uk.

- Mọi người ăn nhanh đi gần vào lớp rồi. - nó lảng sang việc khác.

*****

Bọn nó và bọn hấn kéo nhau lên lớp, nó vừa đi được nửa bước thì hấn lên tiếng:

- Em ở lại tôi có chuyện muốn nói. - quay sang bọn kia. - lên lớp đi, xin cô tao với Nhi nghỉ (anh này hôm nay ngoan, nghỉ học đã biết xin cô)

- Uk. Mày làm gì vậy? - Kan tò mò.

- Ko cần biết. - nói xong hấn kéo tay nó đi luôn để lại bọn kia đang ngơ ngác nhưng cũng nhanh chóng kéo lên lớp mà ko để ý cũng có 1 người đi theo nó và hấn từ lúc nào.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Hấn kéo nó ra lấy xe, nó giật tay ra khỏi tay hấn vì hấn nắm mạnh quá, xem lại tay thì thấy nó đã đỏ lên do lúc nãy bị tách capuchino nóng đổ vào.

- Em có sao ko? Tòì xin lỗi. - hấn thấy tay nó đỏ lên thì luống cuống.

- Em ko sao. Anh dắt em đi đâu vậy? - nó cười rồi hỏi hấn.

- Em ko biết chân mình bị sao? Đã đỏ tấy lên rồi mà còn thản nhiên như vậy? Sức chịu đựng của em cũng ko tệ nhỉ? - hấn hét lên giận dữ, thấy chân nó như vậy thì ko kìm chế nổi cơn giận của mình mà hét lên.

Trong 1 góc khuất, có 1 người đang giật mình vì ko ngờ lại tệ đến nỗi khiến nó bị thương như thế, cũng chỉ là muốn đụng nó 1 xú thôi mà, nhưng nhớ lại những hình ảnh hấn với nó thân mật lúc trước mà máu lại sôi sùng sục, miệng nở nụ cười thâm độc đáng đời chị, xem ra phải đi cảm ơn người đã làm chị như thế này rồi!!

- Anh...anh biết rồi sao? - nó lắp bắp.

- Về. - hấn ko trả lời câu hỏi của nó mà mở cửa xe đi vào, nó thấy vậy nên cũng chạy vào xe ngồi. Lúc này hấn thấy nó từ nhà vs ra với nét mặt bình thường nhưng lâu lâu lại nhíu mày thì hấn đã thấy nghi ngờ, khi gần ăn xong hấn để ý thấy chân nó đỏ đỏ thì hiểu ra vấn đề.

*****

Về nhà hấn kéo tay nó vào nhà nhưng lần này là nắm tay bên kia tại sợ nó đau. Để nó ngồi trên ghế sofa rồi hấn đi vào trong lấy gì đó. 1 lúc sau thì thấy hấn cầm hộp sơ cứu vết thương ra bỏ lên bàn rồi ngồi xuống nhìn nó.

- Đưa chân đây. - hấn nói mà ko cần nó trả lời rồi cầm chân nó bỏ lên đùi mình.

- Anh...em... - nó ngại ngùng.

Hấn ko trả lời mà lấy thuốc bôi lên vết bông của nó. Nó nhìn hấn ko chớp mắt, nhìn hấn lúc này rất dịu dàng, ko lạnh lùng, kiêu ngạo như trên trường. Hấn bôi xong rồi cầm tay nó lên bôi tiếp vào chỗ bông kia làm nó giật mình nhìn hấn chăm chăm như vật thể lạ. Như cảm nhận có ánh mắt đang nhìn mình hấn ngẩng đầu lên thì chạm ngay ánh mắt của nó hấn nở nụ cười nửa miệng rồi hỏi:

- Em nhìn xong chưa?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

- Hà...em...em...ko...có. - nó đỏ mặt rồi cúi xuống tránh ánh mắt của hấn.

- Ngốc. - hấn mắng yêu rồi xoa đầu nó.

- Em ko ngốc. IQ của em cao lắm đấy nhé. - nó trừng mắt nhìn hấn.

- Ko ngốc mà để mình chịu đau thế sao? - hấn cốc đầu nó.

- A...đau...em ko có. - nó chu mỏ nói rồi lấy tay xoa đầu.

- Vì? - hấn hỏi.

- Em sợ mọi người lo lắng. - nó lại cúi gằm mặt xuống.

- Ngốc. - hấn mắng nó tiếp.

- EM ĐÃ NÓI LÀ EM KO NGỐC RỒI MÀ...A...đau. - nó đứng phắt lên ghế cái lại hấn thì ko may đụng trúng vết thương ngay chân nên ngã xuống đang chuẩn bị tư thế "đo nhà" thì có 1 cánh tay đỡ lấy eo nó, nó thấy môi mình hình như có gì đó ở trên thì phải, nó mở mắt ra nhìn

1s

2s

3s

...

Nó tròn mắt nhìn cái người đang nằm dưới mình. Gì đây? Hấn hôn nó sao? À mà ko phải là nó hôn hấn với đúng chứ!? Ở tư thế này ai nhìn vào mà ko nghĩ là nó chủ động cơ chứ!! "Aizaaa...Nhi oi...mày chết đi cho rồi...huhu..." Nó thàn than trong bụng và cố nuốt nước bọt...à quên nước mắt vào trong thì:

- Xong chưa? - hấn nằm ở dưới nhìn nó thản nhiên nói.

Rầm...aaa...

Và nó đã....té ghế vì...giọng nói của hấn vang lên khiến cho nó giật mình T_T

- Hahaha... - hấn ngồi dậy rồi ôm bụng cười sặc sụa vì cuối cùng nó cũng được \'đo nhà\'.

- Anh...anh cười gì vậy hả?? - nó tức giận hét toáng lên.

- Hahaha... - hấn vẫn ôm bụng cười mà ko thấy mặt nó càng ngày càng đen.

- Anh...anh...cứ ngồi đó mà cười đi. - nó tức giận nói với hấn rồi hậm hực dậm chân rầm rầm lên phòng.

Rầm.. Nó đóng cửa mà cứ tưởng như căn biệt thự sập luôn rồi (tg hơi quá :))

Hấn vẫn ngồi đó cười sặc sụa (a này lên con = _ =) 1 lúc sau ngừng cười thì thấy dường như là nó giận thật rồi nên lấy lại dáng vẻ lạnh lùng rồi lên phòng nó làm công việc cao cả đó là.....năn nỉ nó.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Cốc...cốc...cốc

Hấn gõ cửa phòng nó nhưng ko thấy động tĩnh gì. Hấn gọi:

- Nhi em mở cửa cho tôi đi.

- Ko. - 1 lúc sau thì nó trả lời nhưng giọng nói vẫn còn giận dữ.

- Nhi oi... - hấn gọi tiếp.

- Anh đi đi. - nó ngồi trong phòng ôm gấu bông nói vọng ra.

- Linh Nhi!! Em ko mở cửa là tôi tự vào đấy. - hấn nói rồi mở cửa vào luôn, ko đợi nó trả lời.

- Anh... - nó trừng mắt.

- Tôi nói rồi. Tại em ko mở cửa. - hấn ngồi xuống cái ghế trong phòng nó rồi trả lời tỉnh bơ.

- Vậy anh lên đây làm gì? - nó vẫn ngồi ôm con gấu bông trên giường rồi hỏi hấn.

- Xin lỗi em. - hấn xin lỗi nó mà mặt thản nhiên chẳng có tí cảm xúc, đường đường là bang chủ của bang Leo lưng lầy, nổi tiếng là lạnh lùng, tàn nhẫn, chưa xin lỗi ai bao giờ, mà giờ phải đi xin lỗi 1 con nhóc cũng coi là dt.

- Hà...anh... nói... gì? - nó đơ ra trước câu xin lỗi của hấn.

- Tôi nói rồi. Nhận hay ko tùy em. - hấn nói rồi đứng lên đi về phòng.

- Hờ... - nó vẫn đơ =.=

Khi hấn đi về phòng nó mới hiểu thì ra là hấn xin lỗi nó chuyện lúc nãy, rồi nó ngồi cười tủm tỉm như con điên (chẳng pk uống thuốc chưa =)).

Còn hấn thì về phòng bức bối vì cái tính ngu ngốc của nó, người ta đã hạ mình lên xin lỗi như vậy mà còn ko biết nữa.

*****

Chiều đến Sam, Kan, Rian cũng đã học về, vết bóng của nó cũng đã đỡ đỏ nên mọi người ko nhận ra.

- Chán quá...đi bar nha. - Kan đề nghị.

- Ok.

- Em ko đi đâu. Mọi người đi đi nhé. - nó liền từ chối vì nhớ lại cảnh hôm bữa ở bar.
- Sao vậy? Vậy mình cũng ở nhà. - Sam nói.
- Đi đi. Anh ở nhà với Nhi. - nó đang tính nói thì hấn trả lời.
- Được. Vậy tao đi nha. Mây ở nhà với Mun, đừng manh động nhé. - Kan cười gian nói rồi chuồng luôn vì lỡ may bị hấn túm lại thì khổ.
- Vậy thôi byebye ở nhà vui vẻ. - Rian nhìn hấn nháy mắt rồi kéo tay Sam chuồng luôn.

Bọn kia đã đi hết rồi, giờ trong nhà chỉ còn mình hấn và nó.

Nó ra ghế sofa ngồi xem phim hoạt hình Tom and Jerry rồi ngồi cười sặc sụa (hết nói nổi bà này).

Hấn ngồi nhìn nó xem phim mà mắt giật giật nghĩ ko ngờ nó lại trẻ con đến mức này, ko biết nó còn tính cách nào nữa ko??

Ngồi xem phim 1 lúc thì hấn có điện thoại nên ra ngoài nghe, nó cũng chẳng để ý mà tiếp tục... xem phim.

Hấn bắt máy:

- Có chuyện gì sao Win?
- Bang tụi thằng Long gây sự ở bar rồi đòi gặp mày.
- Thằng Kan với thằng Rian đâu?
- Tụi nó đang xử mấy tên kia, cũng chỉ là mấy tên võ mèo, nhưng thằng Long đòi gặp mày.
- Được. 15' nữa tao tới.

Hấn tắt máy rồi bước vào nhà thấy nó vẫn đang xem tivi nên ngồi xuống cạnh nó nói:

- Tội có việc phải đi. Em ở nhà được ko?
- Hừ... à... ờ... anh đi đi, em ko sao. - nó giật mình vì hấn lên tiếng bất ngờ, nhưng vui vẻ trả lời hấn.
- Uk. Vậy em ở nhà xem tivi, ko được đi đâu đó. Biết chưa? - hấn
- Biết rồi mà. Anh đi đi.

Nói rồi hấn về phòng thay đồ rồi lấy xe phóng thẳng tới bar Leo.

Hấn đi rồi nó vẫn ngồi xem tivi thì chợt điện thoại hiển thị có tin nhắn, nó mở ra xem thì thấy là số của Tina, nó thắc mắc \'sao Tina lại nhắn cho nó giờ này chứ? Chẳng lẽ có chuyện gì sao?\' Nhưng nó cũng mở ra xem:

- Gặp nhau ở cafe Daily đi. Tội có chuyện muốn nói với chị.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

Tại quán cafe Daily

Nó bước vào nhìn quanh thì thấy có 1 cô gái ngồi cái bàn gần cửa sổ, nó bước nhanh đến bàn đó ngồi xuống và cười hỏi:

- Tina em đợi chị lâu chưa?
- Tội mới đến. - Tina ko nhìn nó nói.
- Em có chuyện gì muốn nói với chị sao? - nó hỏi.

Tina quay qua nhìn vào mắt nó nói với giọng tức giận:

- Tôi đã nói chị là tránh xa anh Đăng ra. Chị ko hiểu những gì tôi nói sao? Còn nữa vì sao anh Đăng gọi chị là Nhi?

- Đó là tên của chị khi được pame anh Bảo nhận nuôi. - nó trả lời.

- Hừ... tôi ghét chị lắm!! Vì chị mà anh Đăng ko quan tâm tới tôi, chị đi đi, tôi ko muốn thấy mặt chị nữa, tại chị mà tôi đã trở thành người ác như thế (ác mà còn đồ lỗi cho ngta >_), chị đi đi, đi đi, tránh xa tôi và anh Đăng ra. - Tina hét lên.

- Chị...chị... ko có ý dành anh Đăng của em.. Tina à... chị ko muốn rời khỏi đây... em biết chị thương em mà phải ko?? - mắt nó đã rung rung.

- Chị... thương tôi... - Tina vừa nói vừa lấy tay chỉ qua nó rồi chỉ qua mình. - Hừ... nực cười... nếu chị thương tôi thì chị đi đi, đừng xuất hiện trước mặt tôi là được. - Tina nhếch mép cười khinh bỉ.

- Chị... nhớ những lời tôi nói hôm nay đó. - Tina nói rồi đứng dậy bỏ đi luôn.

Nó thấy Tina bỏ đi thì cũng chạy theo luôn, định chạy đến níu tay Tina lại thì nhìn thấy phía công trình đang xây có một tấm ván lung lay sắp rớt xuống đất mà Tina thì càng 1 đến gần nên:

- TINA...- nó hét lên rồi chạy nhanh tới xô Tina ra.

Rầm...

*****

Tại bar Leo

Hắn, Win, Rian, Kan đang đứng trước 1 đám con trai nhìn rất bặm trợn, người thì xăm đầy, tóc thì đủ màu nhìn thẳng nào cũng như tắc kè hoa chẳng giống như là 1 băng nhóm, đi làm diễn viên xiếc coi bộ được hơn.

- Bọn mày tính diễn thời trang đấy à? - Kan chọc rồi nhếch mép.

- Sắp chết mà còn to mồm. - thằng bang chủ bên kia lên tiếng.

- Ko biết ai chết trước. - Win lạnh lùng.

- Bọn mày đến đây làm gì? - hắn hỏi với giọng cực lạnh khác hẳn lúc nói chuyện với nó. À mà nhắc tới nó với nhớ nó ở nhà 1 mình có sao ko? Nhưng chuyện trước mắt là giải quyết đám hâm hâm dở dở tò về ta đây cái đã.

- Ồ... đây chẳng phải là bang chủ bang Leo lưng lầy đây sao? Nghe danh đã lâu giờ mới có dịp gặp mặt. À tao nghe nói hôm bữa mày giết tụi đàn em của tao, giờ tính sao đây bang chủ? - tên bang chủ nói với giọng tức giận.

- Đụng vào người của Bn này thì chỉ có... CHẾT. - hắn lạnh lùng nói rồi nhấn mạnh chữ chết.

- Vậy thì được thôi. Xông lên tụi bây. - tên bang chủ ra lệnh cho tụi đàn em xông lên.

- Thích thì anh đây chiều. - Rian nhếch mép.

Bọn hắn đứng yên chờ tụi kia xông lên.

Bộp...rầm...

Bịch...

Bóp...

Rầm...

Một loạt âm thanh chói tai vang lên chưa đầy 15p bọn hắn đã xử xong đám kia.

- Tao về trước. Dọn dẹp đi. - hắn nói rồi đi ra khỏi bar.

Đang lấy xe về nhà thì có người gọi cho hắn, hắn bắt máy:

- Gì vậy Sam?

- Hai oi, em tìm khắp nhà mà ko thấy Mun đâu hết...hix hix...

- Nhi ko ở nhà sao?

- Vâng. Hai đi tìm Mun đi.

- Em ở nhà chờ tin Nhi đi, anh đi tìm Nhi.

Nói rồi hấn cúp máy, trong lòng dấy lên 1 nỗi lo lắng, lên chiếc xe moto rồi phóng đi tìm nó.

Sam biết nó ko ở nhà vì lúc nãy có cuộc ẩu đả ở bar nên hấn và Rian đuổi nhỏ về, sợ nhỏ bị thương mặc dù nhỏ cũng biết 1 ít võ, chủ yếu là bảo vệ bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

Sau khi nó đỡ tẩm ván kia cho Tina thì nó bị ngất, Tina hoảng hốt đưa nó vào bệnh viện rồi gọi đt cho hấn đến, hấn nghe xong thì lo lắng chạy nhanh đến bệnh viện.

- Cô ấy sao rồi? - hấn hỏi Tina.

- Em...em ko biết... - Tina sợ sệt

- Sao cô ấy phải vào đây? - hấn lạnh lùng.

- Chị...chị...ấy... đỡ tẩm ván cho... cho... em... - Tina lắp bắp.

- Gì? - hấn quay sang nhìn Tina với ánh mắt tức giận - Lúc nãy còn ở nhà sao có thể đỡ cho cô được?

- Em... em..

Tina đang ấp úng thì Rian chạy đến hỏi hấn:

- Nhi... Nhi... có sao ko?

- Ko biết.

- Sao cô ở đây? - Sam thắc mắc hỏi Tina.

- Tôi... tôi..

Cạch...

Tina chuẩn bị nói thì cửa phòng cấp cứu mở ra. Bác sĩ đi ra cả bọn đồng thanh:

- Bác sĩ em tôi/bạn tôi/cô ấy có sao ko?

- Bệnh nhân hiện giờ đã qua cơn nguy kịch, chỉ cần nghỉ ngơi là khỏe, nhưng... - bác sĩ nói đến đó thì ngưng lại nhìn sắc mặt của cả bọn

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 33

- Nhưng sao? - đồng thanh.

- Vì bệnh nhân bị chấn thương ở đầu nên có thể để lại di chứng. - bác sĩ nói.

- Sao? - đồng thanh tập 2 trừ hấn.

- Khi nào cô ấy tỉnh? - hần hỏi vì trong tình huống này chỉ có hần là bình tĩnh nhất.

- Vết thương ở đầu nhỏ nên ngày mai có thể tỉnh. - bác sĩ trả lời mà mồ hôi cứ thi nhau đổ vì trước mặt ông tàn là con ông cháu cha lỡ có nói sai gì thì chỉ có ra ngoài đường mà ở.

- Ko có việc gì vậy tôi đi trước. -bác sĩ nói.

- Cảm ơn bác sĩ - đồng thanh.

- Ko có gì. - bác sĩ nói rồi chuông luôn, đứng đây tí nữa chắc chết vì đồ mồ hôi nhiều quá (tg hơi quá :))

Nói rồi cả bọn đi vào phòng bệnh. Nó nằm trên giường trên đầu có quần 1 miếng băng gạt to (thông cảm nhé, tg ko biết diễn tả ntn). Bây giờ cả bọn mới nhớ tới nguyên nhân nó nằm ở đây vì nãy giờ lo lắng quá nên quên.

- Sao Mun lại bị như vậy? - Sam hỏi câu hỏi mà cả bọn vẫn đang thắc mắc nãy giờ.

- Là... là... vì chị ấy đỡ tắm ván cho... tôi. - Tina cúi mặt xuống lấp bắp trả lời cứ làm như là mình có lỗi lắm (đúng quá còn gì >_)

- CÁI GÌ? - đồng thanh trừ hần (hần biết rồi)

- Lúc này Mun ở nhà làm sao lại ở cùng cô? - Kan thắc mắc, cả bọn cùng hướng ánh mắt về Tina.

- Tại... tại... lúc này em có gọi chị ấy ra cafe Daily nói chuyện, khi về thì em nhìn chị ấy về rồi em mới về, em ko hiểu sao chị... chị ấy còn ở lại đỡ tắm ván cho em.. hix. - Tina nói giọng nghèn nghẹn (tức quá >_)

- Tối rồi cô còn gặp Mun làm gì? - Rian đưa ánh mắt tức giận hỏi.

- Em... em là... là chỉ muốn gặp... chị ấy... để nói chuyện thôi... pame em rất nhớ chị... ấy... ko ngờ... chị... ấy... lại... lại. - Tina khóc nức nở (nước mắt cá sấu y)

- Mẹ cô nhớ em tới sao? Hừ... nực cười... chẳng phải lúc trước chính bà ta đã đuổi nó ra khỏi nhà sao? HẢ? - Rian hét lên.

- Em... em... huhu... - Tina khóc to hơn.

- Thôi anh. Đây là bệnh viện mà. - Sam cầm tay Rian nhắc nhở.

- Được rồi. Cũng tối rồi cô về đi. - Hần lạnh lùng nói mà ko thèm nhìn Tina lấy 1 cái.

- Vâng... hix.. - Tina nói rồi đi về trên môi nở nụ cười nham hiểm, ko ai thấy nụ cười đó trừ 1 người.

- Thôi, mọi người cũng về luôn đi tối rồi tôi ở đây với Nhi. - hần nói.

- Vâng. - Sam

- Được rồi. Tao về đây. - Rian, Kan đồng thanh.

Nói rồi Sam, Rian, Kan đi về. Trong phòng chỉ còn hần và nó. Hần đi tới cái ghế gần giường ngồi xuống, rồi nắm tay nó, hần nói:

- Nhi à, em mau tỉnh lại đi, em biết tôi lo lắng cho em lắm ko hả? Tại sao em lại cứu cô ta chứ? Vì cô ta là em của em sao? Cô ta có xem em là chị ko? Tôi nghĩ vì em thương cô ta nên ko làm gì, nhưng cô ta thật quá đáng, lần trước đã thuê người hại em trong bar, tôi bỏ qua, nhiều lần tôi còn nghe thấy cô ta đuổi em đi. Em nói tôi phải làm sao với cô ta đây?...

- Có lẽ... tôi đã yêu em rồi...

Hần ngồi nói rất nhiều nhưng làm sao mà nó nghe được cơ chứ?? Cuối cùng hần cũng ngủ thiếp đi...

Trong giấc mộng nó mơ thấy nó đang đứng ở 1 vườn hoa tulip đủ màu - loài hoa nó rất thích, mà sao có mình nó thế này? Mọi người đâu hết rồi? Đang tìm kiếm xung quanh thì nó chợt thấy hình như ở đằng xa kia sau cái rừng có 1 bóng người dút tay vào túi quần nhìn về phía nó. Người đó là con trai thì phải, rất cao, trên người toả ra khí chất lạnh lùng, cao ngạo, đặc biệt người đó có mái tóc màu bạch kim. Mái tóc bạch kim sao? Hình như thấy ở đâu rồi? Ở đâu ta? Mái tóc bạch kim? Aa... nhớ rồi là... là... hần. Ủa mà sao hần ko đi đến chỗ nó? Nó thấy khoảng cách rất gần mà, chỉ cách 1 khu rừng thôi. Chắc là hần lười đi rồi. Hìhì... nếu hần lười đi thì nó sẽ tự đi đến vậy. Nó bước... 1 bước... 2 bước... 3 bước... 4, 5, 6... bước... Mà sao càng bước thì nó thấy hần càng xa thế này? Rõ ràng lúc này hần đứng đây mà? Hần đâu rồi? Chẳng lẽ... nó và hần chỉ đến đây thôi sao? Thật ra nó thích hần lâu rồi mà ko nói. Hix... nó... nó sợ cô đơn lắm... Nó ngồi bệt xuống đất khóc nức nở...

Khuôn mặt lúc ngủ của nó nhìn rất đáng yêu, nhưng trên khuôn mặt đó đã có 1 giọt nước mắt lạnh dài.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 34

Trời hôm nay trong lành, mát mẻ khác hẳn thời tiết ngày hôm qua. Ánh nắng mặt trời chiếu thẳng vào mặt nó.

Nó cựa mình tỉnh dậy, lơ mơ mở mắt thì cảm thấy đây ko phải là phòng của mình, căn phòng chỉ có 1 màu trắng bóc, màu este xồng thẳng vào mũi nó làm nó khó chịu. Định lấy tay lên để dụi mắt cho nhìn kĩ hơn thì thấy tay mình nặng nặng, hình như có cái gì đè lên thì phải, nhìn xuống thì thấy hán đang gục đầu lên tay nó ngủ, nó ngạc nhiên nghĩ:

- Vì sao hán lại ở đây?

Mà nhìn hán ngủ rất đẹp trai nha! Ko lạnh lùng, kiêu ngạo mà lại mang dáng vẻ dịu dàng, ầm ập làm tim nó đánh trống ko thôi! Nó lấy tay bên kia vuốt mái tóc bạch kim rũ trước mắt hán lên. Con trai gì mà lông mi dài, cong vuốt, da thì trắng mịn như da con gái, mũi cao, môi màu hồng hồng, con gái còn ganh tị nữa là!! Đang ngắm hán say sưa thì đột nhiên hán mở mắt nhìn nó rồi nói:

- Tôi biết là tôi đẹp trai, nhưng em có cần ngắm kĩ thế ko? (a này tự sướng ghĩa :D)

- Hơ... xùy... ai thèm chứ. - nó đỏ mặt nói rồi quay chỗ khác tránh mặt hán.

- Ko thèm? Sao em lại đỏ mặt? - hán chọc nó.

- Em... em ko có đỏ mặt. - nó lấp bắp, mặt thì càng ngày càng đỏ.

Hán lấy tay ôm 2 má nó xoay sang mình rồi nói:

- Ko có sao?

- Ko có. - nó nói giọng chắc chắn.

- Uk KO CÓ thì thôi. - hán nhấn mạnh từ ko có rồi cười cười, tay thì bỏ ra khỏi má nó, nhưng lại đưa lên xoa đầu nó làm cho nó càng đỏ mặt tim thì đập liên hồi.

- Woa... thân thiết đến vậy sao? - nó đang ngượng ko biết nói gì thì Sam mở cửa vào trên tay thì cầm 1 đóng thức ăn.

- Đúng đó. Mới có 1 đêm thôi mà Bin, ko lẽ... - Kan nói tiếp mà ko biết có 1 người đang bốc khói, 1 người thì đỏ mặt.

Bộp...

Hán lấy cái gối trên ghế ném thẳng vào mặt Kan mà ko thèm để ý đến khuôn mặt đập trai có thể đi tán gái của anh Kan nhà ta đang méo sệt. Kan lấy tay xoa xoa má rồi nói:

- Aidaa... mày ko biết thương hoa tiếc ngọc sao? Hix..

- Hahaha... đáng đời anh... - nó với Sam ngồi ôm bụng cười sặc sụa mà ko biết đầu Kan đang bốc khói.

- Quá đúng... Hahaha... - Rian cũng ôm bụng cười, lần này đầu anh Kan đã có thể nấu com được rồi ==))

- Mấy người... mấy người... - Kan tức giận lấy tay chỉ về phía 3 người kia.

- Ừm... để xem... Anh Đăng là 1, em là 2, Sam là 3, anh Rian là 4... Dạ có tất cả 4 người đó anh, anh nữa là 5. - Nó thản nhiên dơ ngón tay lên đếm từng người một rồi nói với Kan.

- Hahaha... hahaha... - hán, Rian, Sam ôm bụng cười vì độ con nít của nó đã làm núi lửa nhà ta phun trào.

- HOÀNG NHÃ LINH NHI. - Kan gần từng chữ.

- Dạ. Anh gọi em sao? - nó ngo ngác hỏi lại.

- Em đang làm gì đó? - Kan hỏi, giọng nói sắp hết kiên nhẫn.

- Thì em đang ngồi nói chuyện với anh. - nó thản nhiên trả lời như thể chuyện này ai chẳng biết, anh hỏi như thừa.

- LINH NHI. EM CHẾT VỚI ANH. - Kan hét to rồi xắn tay áo lên đi đến giường nó.

Nó đã hiểu ra vấn đề là chọc phải ổ kiến lửa rồi!! Bây giờ phải vận động chất xám ra để suy nghĩ làm sao để tránh cái ổ kiến lửa này thì...

Tĩnh...

Chợt có cái bóng đèn 2000W sáng lên trong đầu nó. Nó chuyển sang thái độ năng nổ, nhờ người khác giúp và người nó nhắm vào sẽ là.... HẮN vì hắn ngồi gần nó nhất- nó nghĩ.

- Aaaa... anh Đăng cứu em với. - nó núp sau lưng hắn rồi nắm tay hắn dụi dụi nhìn hắn với ánh mắt long lanh.

- Được rồi Kan... - hắn đang nói thì...

- Yeah... Plè... plè... Anh nghe chưa đừng đến đây nhá. - nó nhảy lên vui sướng rồi lè lưỡi chọc tức Kan.

- Tôi chưa nói xong. - hắn quay ra sau nhìn nó rồi nở nụ cười nham hiểm.

- Hử?? - nó mở to mắt nhìn hắn, cả bọn cũng ngạc nhiên ko kém vì tưởng hắn giúp nó chứ ai ngờ...

- Ai làm thì chịu. - hắn thản nhiên nói, tay thì rút túi quần.

- Haha... Nhi ơi là Mun... em chết chắc. - Kan vừa nói vừa tiến lại gần nó.

- Anh... anh... Kan... - mặt nó méo sệ nhìn Kan, trong lòng thì ko ngừng rủa hắn

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Nó và Tina được xem là chị em song sinh vì mẹ nó nói như vậy. Nhưng từ khi cái chuyện 8 năm trước xảy ra thì mẹ nó nói là nó ko phải chị em sinh đôi với Tina vì chính ba nó đã giết ba Tina. Ông Hoàng - ba Tina là 1 cảnh sát, cũng là chồng trước của bà Phuong - mẹ của nó và Tina, Tina cũng được xem là con ruột, theo như được biết là lúc ba Tina đi qua nhà ông Quang - ba ruột của nó chơi và nói chuyện, lúc đó cũng có ông Minh - ba nuôi của nó và Tina, họ là những người anh em tốt của nhau, cả ba đều làm cảnh sát... Nhưng có 1 ngày chỉ có ông Hoàng và ông Quang nói chuyện, nhưng đột nhiên ông Minh tới và ông đã nghe thấy cuộc nói chuyện đó là đang nói về mình, ông ko vào mà chỉ đứng ở ngoài nghe lén thì thấy giữa ông Hoàng và ông Quang xảy ra xô xát vì 1 chuyện gì đó (ông Minh biết nhé nhưng sau này tg mới nói cho câu truyện thú vị ^^)....thì... ông Hoàng ngã xuống đất, cái áo trắng của ông đã nhuộm đầy máu...

Và ko ai biết vụ án này xảy ra như thế nào? Mà họ chỉ biết đây là vụ xô xát giữa những người bạn nhưng đã làm cho 1 người phải chết, 1 người vào tù, 1 người thì sống vui vẻ với bà Phuong và 2 đứa con... Nhưng liệu cuộc sống của người kia sẽ được vui vẻ như vậy? Trong khi gia đình có nuôi con của kẻ thù?

Vụ án kết thúc, ko còn 1 ai nhớ tới vụ việc này nữa... Nhưng cũng chưa hẳn là họ ko thể dựng lại vụ án này 1 lần nữa? Ko 1 ai biết mặt trái của vụ án này ra sao? Mà chỉ nhìn vào những việc trước mắt mà đánh giá...

"Ác quá ác báo!" Họ đã có cuộc sống vui vẻ nhưng chưa chắc rằng sau này họ mãi như vậy? Một khi sự thật được phơi bày thì họ sẽ biết đau đớn như thế nào, sẽ gánh chịu những hậu quả mà mình đã làm cho người khác...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Dị Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

- Híhí... Nhi ơi... - Kan nở nụ cười đều rồi tiến đến giường nó, dơ tay ra tính cù lét thì...

- Linh Anh. - 1 giọng nói đàn ông vang lên làm cho cả bọn ngừng mọi hoạt động đang làm mà nhìn ra phía cửa.

- Ba...a.. - nó lắp bắp, mắt đã rung rung.

- Linh Anh ba nhớ con lắm. - người đàn ông nói rồi tiến tới chỗ nó ôm nó vào lòng (đây là ông Minh - ba nuôi của nó và Tina)

- Hix... con cũng nhớ ba lắm... - nó vòng tay ôm ông Minh.

- Ba ơi chị mới khoẻ lại mà! Có chuyện gì thì ngồi xuống rồi từ từ nói chuyện cũng được. - Tina từ ngoài cửa đi vào nói.

- Được được. - ông Minh buông nó ra rồi quay sang tụi hần hỏi - Đây là...

- Tụi cháu là bạn của Mun. - Sam lễ phép.

- À...

- Thôi, bác ở đây nói chuyện với Mun nhé! Tụi cháu có chút chuyện cần đi. - Sam nói tiếp.

- Uk. Cháu đi đi. - ông Minh cười hiền.

- Vâng. - Sam nói rồi kéo tay tụi hần ra khỏi phòng.

Trong phòng giờ chỉ còn ông Minh, nó và Tina. Ông Minh quay qua hỏi nó:

- 8 năm trước con đã đi đâu vậy? Lúc nào ba cũng cho người tìm con mà ko thấy. Con đã sống ở đâu?

- Con được pame anh Rian nhận nuôi. - nó trả lời buồn.

- Rian... là ai? - ông Minh hỏi.

- À... là Hoàng Gia Bảo. - nó đáp.

- Hoàng Gia Bảo sao? Là thiếu gia tập đoàn LNA lớn thứ 2 thế giới về thời trang đúng ko? - ông Minh ngạc nhiên thốt lên.

- Đúng rồi ạ. - nó gật đầu.

- Sao? Con... con... là em của Bảo? - ông Minh thắc mắc.

- Vâng. - nó gật đầu tiếp.

- Làm sao con có thể vào đó được chứ? - ông Minh suy nghĩ trong đầu mà ko hỏi.

- Ba à, chị Mun mới khoẻ thôi mà, ba hỏi nữa là chị sẽ mệt lại đó. - Tina nhắc nhở.

- Uk ba ko hỏi nữa, ba ra ngoài 1 chút, con ở đây chăm sóc cho Linh Anh nha. - ông Minh nói rồi đi ra ngoài.

*****

Tại biệt thự số 11

Sau khi từ bệnh viện về thì bọn nó về thẳng biệt thự, cuộc chiến tra hỏi chính thức bắt đầu, và người bị hỏi lần này chính là Rian.

- Đó là ba của Mun sao? - Kan hỏi

Gật

- Ba nuôi đúng ko? - Sam hỏi

Gật

- Ba ruột của Mun đâu? - Kan hỏi

- Tui. - Rian trả lời mà mặt buồn buồn. Hần vẫn ngồi vát chân lên ghế im lặng nghe tụi kia hỏi.

- Xin lỗi. - Kan nói.

Gật.

Ko ai nói 1 câu nào nữa, ko khí im lặng bao trùm, mỗi người có 1 suy nghĩ khác nhau nhưng đều hướng về nó và trong đầu mỗi người đều có 1 thắc và ngưỡng mộ nó \" Gia đình nó như vậy nhưng làm sao nó có thể mạnh mẽ và luôn luôn vui vẻ như thế chứ? Nó là 1 người ko yếu đuối sao? \" nhưng ko ai biết rằng đêm nào nó cũng khóc và gập ác mộng.

Chương 37

Khi ông Minh đi ra ngoài thì trong phòng chỉ còn nó và Tina. Tina nói:

- Chị có bị ngốc ko? Tôi nói như vậy mà chị còn cứu tôi sao?
- Vì em là em gái chị mà!! Em có làm sao thì pame sẽ rất buồn đó. - nó cười hiền nhìn Tina.
- Em gái? Chị làm như lúc nhỏ sao? Tôi đau chị cũng đau sao? Song sinh? - Tina cười khẩy.
- Tina à... Chị luôn xem em là em gái của chị. - nó nhìn Tina nói.
- Tùy chị. - Tina thờ ơ.

Nó cuối đầu xuống nở nụ cười buồn. Vì sao Tina lại như thế chứ? Lúc nhỏ Tina rất thương mình cơ mà? Em làm sao vậy Tina? Chị luôn xem em là em gái mà!?

Hai người im lặng ko nói gì nữa mỗi người 1 suy nghĩ thì cánh cửa mở ra lần nữa, lần này là 1 người phụ nữ đi vào nói:

- Tina...
- Mẹ...mẹ... - nó ngạc nhiên.
- Sao...sao... nó lại ở đây? - người phụ nữ quay qua hỏi Tina.
- Mẹ! Linh Anh đã cứu con. - Tina nói với giọng thờ ơ.
- Cái gì? Nó...nó cứu...cứu con?? - người phụ nữ ngạc nhiên hỏi.
- Vâng. - Tina đáp.
- Sao... nó lại ở đây? Con gặp nó lúc nào? Sao con ko cho mẹ biết? - mẹ Tina-bà Phuong vẫn chưa hết bàng hoàng.
- Về nhà con sẽ nói cho mẹ. - Tina nói.

Nó rất vui khi được gặp mẹ nó. Mỗi đêm nó đều mơ thấy mẹ, lần này thì được gặp mẹ thật rồi!

Nó vui vẻ nói:

- Mẹ! Con...con nhớ mẹ lắm!

Nó mong mẹ sẽ gọi nó 1 tiếng con và mẹ nó cũng nhớ nó lắm nhưng:

- Cô... ko phải con tôi. Vì thế đừng gọi tôi là mẹ. Tôi đến chỉ vì cô đã cứu con gái tôi. Cảm ơn. Hết chuyện rồi, về thôi Tina. - bà Phuong nói rồi đi ra ngoài.
- Tôi về trước. - Tina nói rồi cũng đi theo bà Phuong.

Như 1 tiếng sét đánh ngang đầu nó. Những giọt nước mắt đã lăn dài trên má nó. Vì sao? Vì sao mẹ lại đối xử với nó như vậy? Chỉ vì nó là con của kẻ giết người? Nó có làm gì sai đâu cơ chứ? Ngay cả mặt của ba mình nó còn chưa biết? Làm sao lại đối xử với nó như thế? Nó ko xứng đáng có được tình cảm của mẹ sao? Nó phải làm thế nào để mẹ ko ghét nó đây? Nó luôn mong được gặp mẹ nó, nhưng khi gặp rồi thì mẹ lại ruồng bỏ nó! Con nhớ mẹ lắm! Nó chỉ muốn nói như vậy với mẹ thôi mà khó đến vậy sao? Nước mắt ko ngừng rơi trên khuôn mặt nó. Nó mệt mỏi, thật sự rất mệt mỏi. Nó muốn đi 1 nơi thật xa để mọi người ko phải thấy mặt nó nữa. Nhưng nó ko thể bỏ đi như vậy được, nó còn rất nhiều chuyện phải làm. Đứng rồi! Nó phải mạnh mẽ lên! Xung quanh nó vẫn còn rất nhiều người quan tâm nó mà.

Cạch...

Nó đang mon mang suy nghĩ thì cánh cửa phòng mở ra, một người con trai bước vào...

Chương 38

- Anh hai... - nó quẹt nước mắt rồi nói.

- Em khóc sao? - Rian lo lắng.

- Em...ko có. - nó cười để anh yên tâm.

- Xi... Em có thể giấu anh hai của em sao? - Rian cười, nụ cười của anh có 1 nỗi buồn nào đó.

- Em cứ khóc đi, có hai ở đây rồi. - Rian đi đến bên giường ôm nó vào lòng.

- Hức... Hai à... mẹ ko thương em nữa đúng ko? Hức... mẹ ko thương em nữa hai à... Hức... - nó thấy anh ôm nó an ủi nên nó ko kìm được nước mắt mà khóc lên nói những gì mình nghĩ.

- Em nhớ mẹ lắm... nhưng... mẹ nói... hức... em ko phải con của mẹ... hức... em đau lắm... đau lắm hai à... em phải làm sao để mẹ ko ghét em đây? Hức...

Rian im lặng nghe nó nói mà lòng đau thắt lại. Anh cũng đau lắm chứ. Tại sao nó ko được sự yêu thương của mẹ? Nó cũng là con người cơ mà? 6 năm anh làm anh hai của nó anh biết chứ. Nó luôn gặp ác mộng mỗi đêm. Nó luôn khóc 1 mình.

Nó khóc rồi ngủ thiếp đi trên vai của Rian. Rian đặt nó xuống giường, kéo chăn đắp cho nó rồi ngồi xuống ghế. Anh ko thông báo cho pame biết vì sợ ông bà lo lắng cho nó.

Ngoài cửa có 1 người con trai đã nghe hết những gì nó nói. Khuôn mặt lạnh lùng hiện lên 1 tia đau thương. Rồi lặng lẽ rời đi ko 1 ai biết.

*****

Tại nhà Tina

Mọi người đang ngồi trong nhà khách chờ lời nói của Tina.

- Con nói đi Tina? Tại sao Linh Anh lại ở đó? 6 năm trước ta đã đuổi nó đi khỏi nhà rồi mà?- bà Phương nhìn Tina chờ câu trả lời.

- CÁI GÌ? Em đuổi Linh Anh ra khỏi nhà? - ông Minh ngạc nhiên hét lên.

- Em...em... - bà Phương biết mình đã nói lố nên ko biết trả lời làm sao.

- Sao em có thể chứ? Em là mẹ nó mà? 6 năm trước em nói với anh là con bé đi lạc, anh đã cho người tìm con bé suốt 6 năm trời, sao em nói dối anh? Cả Lam Anh nữa? Tại sao hả? - ông Minh hét lên.

- Ba à... Con xin lỗi. - Tina đứng lên nắm tay ông Minh nói.

- Tina sao con có thể làm như vậy với chị mình chứ? Con biết ba 6 năm qua vất vả đi tìm Linh Anh nhum ko có 1 tin tức, con với mẹ lại im lặng ko nói 1 tiếng. - ông Minh nhỏ giọng.

- Tất cả là tại chị ta. Con ko làm gì cả? Ba chị ta đã giết ba của con, con làm sao sống chung với chị ta được chứ? - Tina uất ức nói.

Ông Minh im lặng. Vụ án năm đó ko phải là ông ko biết. Họ đều là những đồng nghiệp của ông. Nhưng ông làm sao nói lại khi ông cũng có mặt trong lúc đó.

- Thôi được rồi. Dù sao cũng tìm thấy Linh Anh, nó cũng an toàn, ko nói lại chuyện này nữa. Con trả lời câu hỏi của mẹ đi. - ông Minh phẩy tay nói.

- Linh Anh được người nhận nuôi. Đổi tên là Hoàng Nhã Linh Nhi. - Tina nói.

- Nhận nuôi? Vậy pame nó là ai? - bà Phương thắc mắc.

- Pa là chủ tịch tập đoàn NLA lớn thứ 2 thế giới về thời trang. Có 1 người con trai, hiện giờ là anh hai của Linh Anh. - Tina đáp.

- Sao? Lớn thứ 2 thế giới? Ko tệ. Hừ... - bà Phương cười mỉa mai.

- Phương.. Cũng trẻ rồi con đi ngủ đi. - ông Minh nhắc nhở bà Phương rồi quay sang Tina.

- Vâng. Pame ngủ ngon. - Tina nói rồi đi vào phòng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Dịu Dàng Và Thiếu Gia Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.